

கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

இதனுள்ளே

1. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஒரு ஒப்பீடு
2. யார் அந்த கபீர்தாஸ்?
3. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்க்கை குறிப்பு
4. இறைவனைத் தேடும் பக்தர்கள்
5. அலைபாயும் மனமா?
6. பக்திக்கு ஜாதியில்லையே?
7. போலி மதவாதிகள்
8. உள்நோக்கி அறிவை அறிவது கடவுள்
9. கடவுளின் விலாசம்
10. அன்பே கடவுள்
11. இறைவழிபாடு
12. நடடகல்லும் பேசுமோ நாதன் உள்ளிருக்கையில்
13. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
14. நாதன் உள்ளிருக்கையிலே
15. வேதாத்திரி மகரிஷியின் தத்துவங்கள்
16. கபீர்தாசரின் பாடல்களில் தத்துவங்கள்

இந்திய தேசம் கண்ட மகா ஞானிகளில் கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களுள்.

எல்லா உயிர்களிலும் இறைவன் ஒளிக்கிறான் என்பதை பல இடங்களில் மெய்ப்பித்த அவதாரப் புருஷர்கள்.

1.கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

ஒரு ஒப்பீடு

1. கபீர் மறைந்து 500 ஆண்டுகள் கழித்து வேதாத்திரி மகரிஷி தோன்றுகிறார்.
2. கபீர்தாசர் இவ்வுலகில் வாழ்ந்த காலம், க.பி.1440 முதல் 1518 வரை 79 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்.
3. வேதாத்திரி மகரிஷி நிலவுலகில் நிலவிய காலம் 14.8.1911 – 28.03.2006 வரை 95 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்தார்.
4. இருவரும் இந்தியாவில் அவதரித்த அவதாரப் புருஷர்கள்.
5. கபீர் வடஇந்தியாவில் பிறந்தவர். வேதாத்திரி மகரிஷி தமிழகத்தில் அவதரித்தவர்.
6. கபீர் படிப்பறிவு இல்லாதவர். வேதாத்திரி மகரிஷி மூன்றாம் வகுப்பு வரை படித்தவர்.
7. இருவரும் இல்லற ஞானிகள். குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட்டாலும், இவர்களுடைய மனம் ஆன்ம ஞானத்தைத் தேடியபடி இருந்தது. அந்தத் தேடல் அவர்கள் இயற்றிய பாடல்களிலும் பிரதிபலித்தது.
8. கபீருக்கு இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தனர். வேதாத்திரிக்கு குழந்தைகள் கிடையாது. ஆனால் இரண்டு மனைவிகள்.
9. இருவரும் சர்வசமய வாதிகள்.
10. கபீர் இஸ்லாம் மதத்தில் பிறந்து இராமாணந்தர் என்ற இந்து துறவியிடம் தீட்சைப் பெற்றவர்.
11. இருவரும் நெசவாளிக் குடும்பத்தில் பிறந்து நெசவுத் தொழில் செய்தவர்கள்.
12. இருவரும் மானுடம் காக்க வந்த மகா ஞானிகள். புது நெறி காட்டிய சிந்தனையாளர்கள்.
13. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஞானிகள் வரிசையிலும் வருபவர்கள்.
14. இருவரும் கவிஞர்கள் வரிசையிலும் வருபவர்கள்
15. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஒருவகைச் சித்தர்கள்.
16. கபீர் பெயரில் உள்ள உத்தரப் பிரதேசத்தில் சந்த் கபீர் எனும் மாவட்டமும் தமிழகத்தில் உள்ள ஆழியார் அறிவுத் திருக்கோயிலும் உலகப் புகழ் பெற்றவை..
17. இருவரது பெயரிலும் இந்திய அரசு அஞ்சல் தலை வெளியிட்டு மகிழ்ந்துள்ளது.
18. இருவரும் இறைக்காட்சிப் பெற்றவர்கள்.

19. இருவருடைய கவிதைகள், பொதுவாக வாழ்க்கையின் நிகழ்வுகளை சுற்றி நடப்பதுவாகவே அமைந்திருக்கும். நம் வாழ்க்கையை மேம்படுத்தும் விதமாகவும், திருத்தி அமைத்துக் கொள்ளும் விதமாகவும், இன்றும் பொருந்தி வருவது அதனுடைய சிறப்புகளாகும்.
20. 'ஆதி கிரந்தி'யில் கபீர் பாடியதாக 227 பாடல்களும், 17 ராகங்களும் மற்றும் 237 ஸ்லோகங்களும் உள்ளன.
21. வேதாத்திரி மகரிஷி 2000 க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களையும் 80 மேற்பட்ட நூல்களையும் தந்துள்ளார்.
22. இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்குப் பாடுபட்டவர் கபீர். மத நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்தியவர் வேதாத்திரி.
23. இருவருமே, இறைவன் ஒருவனே, உருவமற்ற அவனை உணரச் சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் தேவையில்லை, இறைவனை வெளியில் தேடுவது அறியாமையின் விளைவு என்று போதித்தனர்.
24. பக்தியில் தொடங்கி ஞானத்தில் முடிக்கிறார் கபீர். ஞானத்தில் தொடங்கி ஞானத்தில் தொடர்கிறார் மகரிஷி.
25. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆன்மீகப் புரட்சியாளர்கள்.
26. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் மாற்றி புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்க வந்த ஞானிகள்.
27. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டினர்.
28. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் பன்முக ஞானம் படைத்தவர்கள்.
29. மனம் ஒருமைப்பட தியானம் தேவை என்றார் கபீர். தவம் செய்ய தவமுறைகளைப் பாடமாக்கி பயிற்சி கொடுக்கிறார் மகரிஷி.
30. கபீர், தத்துவங்களை வேதாந்தமாகப் சொல்கிறார். மகரிஷி அவற்றை எல்லாம் சித்தாந்தமாக்குகின்றார்.
31. கபீரின் கொடை - கபீர் பந்த் என்ற சமயம். மகரிஷியின் கொடை - வேதாத்திரியம்.
32. மொழி வளம், கற்பனை நயம், சமூகப் பார்வை, பிரக்ஞையுடன் கூடிய சீற்றம் எல்லாம் இணைந்து-

இணக்கமாகி, இவர்களை ஓர் இணையற்ற தத்துவஞானிகளாக ஆக்கியிருக்கின்றன.

- 33.எளிய சொற்களால் எழுச்சியூட்டும் இவர்களது எழுத்து வரிகளில் - மொழி வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும், சமூக ஒற்றுமைக்கும், உலக சமாதானத்திற்குமான உரத்த சிந்தனைகள் தெரிகின்றன.
34. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் தாம் வாழ்ந்த முறையினால் இந்தத் தரணியைத் தட்டி எழுப்புவதைத் தலையாயக் கடமையாய்க் கொண்டிருந்தனர்.
35. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் நான் யார்? என்ற தத்துவத்தை மானுடத்தில் விதைத்தவர்கள்
36. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் துருப்பிடித்த வார்த்தைகளைத் தூரத் தள்ளி, சுறுசுறுப்புச் சொற்களுக்குச் சூடேற்றியவர்கள்!
- 37.இவர்களது தத்துவங்களில் நிறுத்தக் குறிகள் கூட நெருப்புத் திரிகள். இவர்கள் கவிதைகள், சொற்களில் வடித்த சுடுசோறு, சமுதாயம் பசியாறும்.
- 38.கபீர் இஸ்லாமிய முறைப்படி வளர்ந்தாலும், ராமரின்மீது பக்தி கொண்டு வாழ்ந்தார். வேதாத்திரியோ இறையணர்வு பெற்று அறநெறி வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்.
39. பிரபஞ்சம் முழுவதும் "இறைத்தன்மை" மட்டுமே உண்டு. அதற்கு உருவம் கிடையாது. அதற்கு அழிவில்லை என்று இருவருமே போதித்தனர்.
40. இருவரின் கவிதைகள் ஒரு சாமானியனின் கவிதைகள் போல் இருந்தாலும் அதை மொழி பெயர்ப்பதில் மிகுந்த சிரமம் உண்டு.
- 41.ராமாணந்த தீட்சதரின் சீடர் கபீர், தன் எழுதுகோலில் விட்டுவைத்த மையின் மிச்சத்தை, மகரிஷி தன் எழுதுகோலில் நிரப்பிக் கொண்டு முடித்து வைத்தார்.
42. ஒரு யுக விழிப்பை ஏற்படுத்துவதே இவர்களது இருவரது இலக்காக இருந்திருக்கிறது. ----அந்த முயற்சியிலே இவர்களுக்கு வெற்றியும் கிடைத்தது.

2. யார் அந்த கபீர்தாஸ்?

‘மிகப் பெரிய சேவகன்!’ என்பதுதான் அந்தக் கேள்விக்கான பதில். ஆம்... அரபு மொழியில் ‘கபீர்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘மிகப் பெரிய’ என்று பொருள். சம்ஸ்கிருதத்தில் ‘தாஸ்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘அடிமை அல்லது சேவகன்’ என்று பொருள்.

இவர் முஸ்லீமுக்கு பிறந்து. இந்துவாக வளர்க்கப்பட்டவரேன்றும், இந்துவுக்கு பிறந்து முஸ்லீமால் வளர்க்கப்பட்டவரேன்றும், இருவேறு கருத்துக்கள் உண்டு. ஆனால், அவர் மதத்தைத் தாண்டி சிந்தித்த மிகப் பெரிய மகான்.

வட இந்தியாவில் அவதரித்தவர் கபீர். படிப்பறிவு இல்லாதவர் நெசவாளி. இசை பாடுவதில் வல்லவர். பாட்டுக்களை புனைந்து பாடுவார்.

அவருடைய பக்தியால் ஈர்க்கப்பட்டு பலர் அவருடைய சீடர்களாக சேர்ந்து இருந்தார்கள். ஒரு சமயத்தில் ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் பேர் சிடர்களாக இருந்ததாக சொல்கிறார்கள்.

கபீர் பிறந்தது 1440-ம் ஆண்டு (1398-ம் ஆண்டு என்ற கருத்தும் உண்டு) வாரணாசியில் கங்கைக் கரையில் பிறந்தவர் என்றும்,

இவரை தமால், ஜீஜா பீபி என்ற இஸ்லாமிய தம்பதிகள் வளர்த்தனர் என்றும் இவரது சரிதை கூறுகிறது.

திருக்குரானைத் திறந்து பார்த்ததும் தென்பட்ட ‘கபீர்’ என்ற சொல்லே இவருக்குப் பெயராகச் சூட்டப்பட்டது.

‘கபீர்’ என்றால் ‘பெரிய’ என்று பொருள். ஸ்ரீமன் நாராயணரின் ஆணைப்படி ஸ்ரீசுகப்பிரம்மமே கபீராக அவதரித்தார் என்றும் கூறப்படுகிறது.

நெசவாளி குடும்பத்தில் வளர்ந்த கபீர், இறையருளால் நல்ல குரல் வளமும் பாடும் திறமையும் பெற்று இறைவனைப் பாடி வளர்ந்துவந்தார்.

இவரது பெயரில் உத்தரப்பிரதேசத்தில் சந்த் கபீர் எனும் மாவட்டமும் உள்ளது.

வாரணாசியில் கபீர் செளரா என்ற இடத்தில் கபீரின் குடும்பம் வசித்ததாக நம்பப்படுகிறது. கபீர் செளராவினது கபீர் மடத்தில் கபீர் தொடர்பான கொண்டாட்ட நிகழ்வுகள் நடத்தப்படுகின்றன.

"கபீர் பந்த்" என்ற சமயச் சமூகம் மூலமாக கபீரின் கருத்துக்களும் கூற்றுகளும் தொடர்கிறது. இச்சமூகத்தினர் கபீர் பந்த்தின் நிறுவனராகக் கபீரை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். மேலும் இப்பிரிவினர் கபீர் பந்த்திக்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

நெசவாளராக வாழ்ந்து, சமயநல்லுறவிற்கு பெரும்பங்காற்றிய சிறந்த கவிஞரான கபீர்தாசரின் பெயரில் அவரது நினைவைப் போற்றும் வண்ணம் 'சந்த் கபீர்' என்ற சிறந்த நெசவாளருக்கான விருதை மத்திய அரசு கடந்த ஜம்பது ஆண்டுகளாக (1965இல் இருந்து) வழங்கி வருகிறது.

பாடுவதில் பெருவிருப்பம் கொண்டிருந்ததால், நெசவு செய்வதில் விருப்பத்துடன் இருந்தார்.

இரவில் இவர் ஒரு முழம் நெய்தால், இவரது பாடலைக் கேட்டபடியே இறைவன் ஒரு முழம் நெய்வாராம்.

கபீருக்கு எழுதவும் படிக்கவும் தெரியாது. ஆனாலும், ஞானம் வளர்ந்தபடியே இருந்தது.

தக்க வயதில் இவருக்குத் திருமணமாகி மகனும் மகளும் பிறந்தார்கள். குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட்டாலும், இவருடைய மனம் ஆன்ம ஞானத்தைத் தேடியபடி இருந்தது. அந்தத் தேடல் அவர் இயற்றிய பாடல்களிலும் பிரதிபலித்தது.

இஸ்லாமிய முறைப்படி வளர்ந்தாலும், ராமரின்மீது பக்தி கொண்டு வாழ்ந்தார்.

இரு மதங்களிலும் நிலவிய மூட நம்பிக்கைகளைக் கண்டித்தார். இதனால் ஊர் மக்களால் தண்டிக்கப்பட்டார். தன் நிலையிலிருந்து மாறவே இல்லை

குருவும் சீடரும்

மகான் ராமானந்த தீர்த்தரின் சீடனாக ஆசைப்பட்டு அவரை அணுகினார் கபீர்.

ஆனால், தீர்த்தரின் சீடர்கள் அவரை உள்ளே அனுமதிக்காமல் அனுப்பி விட்டனர்.

அன்றிரவே ஸ்ரீராம, லட்சுமணர்கள் அந்த மடத்தைவிட்டுக் கோபித்துக்கொண்டு போவதைப்போல தீர்த்தர் கனவு கண்டார்.

உடனே அலறிக்கொண்டு, 'அவரை ஏன் விரட்டினீர்கள்' என்று கங்கைக்கரை நோக்கி ஓடினார்.

ஓடிவரும் வழியில் படுத்துக்கொண்டிருந்த கபீரை மிதித்துவிட்டார் தீர்த்தர்.

அப்போது 'ராம ராம' என்று ஜபித்த திருநாமமே கபீருக்கு முதல் வேத பாடமானது.

இராமாநந்தரின் சீடர்களுள் ஒருவராகத்தான் பலரும் கபீரைக் கருதுகின்றனர்.

இராமாநந்தர், ஒவ்வொருவருக்குள்ளும், ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும் பரம்பொருள் இருப்பதாகக் கூறும் அத்வைதத் தத்துவத்தைப் பின்பற்றிய வைணவக் கவிஞராவார்.

கபீரை முறையாகச் சீடராக ஏற்க இராமாநந்தர் திட்டவட்டமாக மறுத்து விட்டதாகவும், கபீர் கெட்டிக்காரத்தனத்துடன் இராமநந்தர் கங்கைக்குக் குளிக்க செல்லும் வழியிலிருந்த படிகளில் இருள்பிரியாத விடியகாலையில், சாக்கால் தன்னை மூடிக்கொண்டு கிடக்க, கீழே கிடந்த கபீரைத் தெரியாமல் மிதித்துவிட்ட இராமாநந்தர் "இராமா இராமா!" என்று சொல்லிவிட்டதால், வேறுவழியின்றி இராமாநந்தர் கபீரைத் தன் சீடராக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று என்ற கருத்து வழக்கிலுள்ளது.

இராமானந்தரின் சீடரான கபீர் இந்தி மொழியில் எழுதிய இரு வரியிலான பாடல்களை [தோஷே](#) என்றழைக்கப்படுகிறது.

ஒருமுறை ராமானந்த தீர்த்தரை வாதத்துக்கு அழைத்தார் கோரக்கர்.

தனது ஆழ்ந்த குருபக்தியின் துணையுடன் கோரக்கரை வாதத்தில் வெற்றிகொண்டார் கபீர். குருநாதர் மெச்சும் சீடனாக அவர் விளங்கினார்.

செய்யும் தொழிலே தெய்வம்

கபீர் தினமும் நெசவு நெய்வதும், வாரத்திற்கு ஒருமுறை நெய்த துணியை கொண்டு போய் கடை வீதியில் விற்று விட்டு வருவதுமாக இருந்தார்.

அவர் சிஷ்யர்களெல்லாம், [இவ்வளவு புகழ் பெற்ற பிறகும கூட நீங்கள் ஏன் இந்த வேலையைச் செய்கிறீர்கள். உங்களுக்கு எவ்வளவு பொருள் வேண்மேன்றாலும் நாங்கள் தருகிறோமே! என்று சொல்லிப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அவர் ஒத்துக் கொள்ளவே இல்லை.

[நான் துணியையா நெய்கிறேன் என்று நினைக்கிறீர்கள்? நான் இறைவனுடன் ஐக்கியப்பட்டுக் கொண்டே இந்த வேலையை ஒரு பிராத்தனையாகச் செய்கிறேன். நான் கடைக்குச் சென்று விற்கும்போது கூட வாங்குபவரை, என் இறைவன்தான் வாங்குகிறார் என்று நினைத்துக் கொண்டே விற்கிறேன்!] என்று சொல்வார்.

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்ற எண்ணத்தில் கபீர், நெய்யும் போதே அதை நெய்தல் என்று எண்ணாமல் இறைவழிபாடு என்றே நினைத்து செய்து வந்தார்.

விற்கும்பொழுது, விற்பனை என்று எண்ணாமல் கடவுளுக்கு அது ஒரு சமர்ப்பணம் என்ற நினைத்தே வாங்குபவரை இறைவா என்று அழைத்து வந்தார்

நெய்த துணிகளை விற்று வந்தால்தானே குடும்பத்தைப் பராமரிக்க முடியும்? எனவே, கபீர்தாசர் தான் நெய்த துணியை விற்கச் செல்வது வழக்கம்.

அப்படி ஒருநாள் சென்றபோது மாயக் கண்ணனின் லீலையால் ஒரு பெரியவர் அவரிடம் வந்து துணியை விலைக்குக் கொடுக்கும்படி கேட்டார்.

விலை பேசிக் கொண்டிருந்தபோதே, அந்தப் பெரியவர் துணியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு செல்ல, அவரைத் தொடர்ந்து ஓடிய கபீர், "ஐயா, துணிக்கு விலை கொடுங்கள்" என்று கேட்டார்.

பெரியவர் பணம் கொடுக்க மறுத்ததும், கபீர் பெரியவரிடமிருந்த துணியைப் பிடுங்கினார். துணி இரண்டாகக் கிழிந்து ஒரு பாதி பெரியவரின் கையிலும், மறு பாதி கபீரின் கையிலும் வந்துவிட்டது.

பெரியவரின் கையில் இருக்கும் துணிக்கான விலையை மட்டுமாவது கொடுக்கும்படி கபீர் கேட்டார்.

அந்தப் பெரியவரோ, "நான் இந்த வஸ்திரத்தை கண்ணனுக்காகக் கேட்கிறேன். இதற்குப் பணம் கேட்காதே" என்ற பெரியவர், கண்ணனின் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறியதுடன், "இனி யார் வந்து கண்ணனின் பெயரைச் சொல்லிக் கேட்டாலும் அவர்களுக்குத் துணியைக் கொடுத்துவிடு" என்று கூறினார்.

நெய்த துணிகளை விற்கச் செல்லும் போதெல்லாம், கண்ணனின் லீலையின் காரணமாக யாரேனும் ஒருவர் வந்து கண்ணனின் பெயரைச் சொல்லி, துணியை வாங்கிச் செல்வது வழக்கமாகிவிட்டது.

இறை காட்சி

கபீருக்கு வருமானம் இல்லாமல் குடும்பம் வறுமையில் தவித்தது.

ஒருமுறை கபீரின் வீட்டுக்கு இறைவனடியார்கள் 100 பேர் உணவு வேண்டி வந்தனர்.

வறுமையில் வாடிய கபீர், அவர்களின் பசியை எப்படையும் போக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார். எனவே, தன் மனைவியை ஒரு செல்வந்தரின் வீட்டில் வீட்டு வேலை செய்வதற்கு ஒப்படைத்துவிட்டு, அதன் மூலம் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு இறைவனடியார்களுக்கு உணவிட்டார்.

அன்று இரவே ஓர் அரசு அதிகாரி, அந்தச் செல்வந்தரின் வீட்டுக்குச் சென்று கபீரின் மனைவியை மீட்டு வந்து வீட்டில் சேர்ப்பித்தார்.

மனைவி திரும்பி வந்ததைக் கண்டு கோபம் கொண்ட கபீர், மனைவியை அடிக்கக் கையை ஓங்கினார்.

அப்போது அந்த அதிகாரி, "நான்தான் உன் மனைவியை மீட்டு வந்தேன். வேண்டுமானால் என்னை அடி" என்று கூறினார்.

கபீர் அவரை அடிக்கக் கையை ஓங்கியபோது, அங்கே அந்த அதிகாரி காணவில்லை. மாறாக ஶ்ரீராமர் காட்சி தந்தார்.

இறைவனின் தரிசனம் கண்ட கபீர் கலங்கிப்போய் ராமனைத் தொழுது பாடல்கள் புனைந்தார்.

இப்படி கபீரின் வாழ்வில் ஆயிரம் ஆயிரம் சம்பவங்கள் இறையருளால் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருந்தன. இதனால் பழுத்த ஆன்ம ஞானியாக விளங்கினார் கபீர்தாசர்.

இறைவனின் தரிசனம் கண்ட கபீர் கலங்கிப்போய் ராமனைத் தொழுது பாடல்கள் புனைந்தார். இப்படி கபீரின் வாழ்வில் ஆயிரம் ஆயிரம் சம்பவங்கள் இறையருளால் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருந்தன. இதனால் பழுத்த ஆன்ம ஞானியாக விளங்கினார் கபீர்தாசர்.

கபீர் ஒரு மர்ம யோகி

'எல்லா உயிரிலும் ஆண்டவன் உறைகிறான்; அவன் எந்த ஆலயத்திலும் இல்லை' என்று உபதேசித்தார்.

கபீரின் மகன் கமாலும் சிறந்த ஞானியாக விளங்கினார். எழுதப் படிக்கத் தெரியாத கபீரின் பாடல்கள் மக்களின் மனங்களில் ஆழப் பதிந்துவிட்டன.

வாரணாசியில் ஏழை எளிய மக்கள் இவருடைய பாடல்களை மனப்பாடம் செய்து கொண்டார்கள்.

அதுவே பின்னாளில் நூலாக வெளிவர உதவியது. 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பல புரட்சிகரக் கருத்துகளைக் கூறிய மகான் கபீர்தாசர். சீதா, ராம திவ்ய தரிசனத்தைப் பலமுறை கண்டவர்.

1518-ம் ஆண்டு இவர் இறைவனைத் துதித்தவாறே கோரக்பூர் அருகிலுள்ள மகர் என்ற ஊரில் மறைந்தார்.

இருந்தபோது இவரைக் கொண்டாடாத இந்து, இஸ்லாமிய மக்கள், இவரின் இறந்த உடல் தங்களுக்கே சொந்தம் என உரிமை கொண்டாடினர்.

ஒரு பெரியவர், "ஏன் வீணாகச் சண்டையிட்டுக் கொள்கிறீர்கள்? நீங்கள் இருவரும் தலா ஒரு போர்வையைக் கொண்டு உடலைப் போர்த்திவிட்டுச் செல்லுங்கள். இரண்டு நாள்கள் பொறுத்து வந்து பாருங்கள்" என்று கூறினார்.

அதன்படி இரு தரப்பினரும் உடலின் வலப் பகுதியையும் இடப் பகுதியையும் போர்வை கொண்டு போர்த்திவிட்டுச் சென்றனர். இரண்டு நாள்கள் கழித்து அவரது திருவுடலை எடுத்துச் செல்ல வந்தனர். போர்வையை எடுத்ததும் அவர்கள் கண்ட காட்சி ஆச்சர்யமூட்டுவதாக இருந்தது.

ஆம். கபீரின் உடல் மறைந்து, அங்கே புத்தம் புது மலர்கள் இருந்தன. ஆம், இறைவனுக்காகப் பாமாலைகள் பாடிப் பாடிப் பரவசமடைந்த அவரது திருமேனி பூக்களாக உருமாறி இருந்தன. இரு தரப்பினரும் மலர்களைக் கொண்டு சென்றனர்.

கபீரின் போதனைகள் இந்து, இஸ்லாமிய மதங்களைக் கடந்து சீக்கிய மதத்திலும் இடம் பெற்றன.

சீக்கியர்களின் தெய்வமும் புனித நூலுமான 'குருகிரந்த சாஹிப்'பில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆக, மூன்று மதங்களும் போற்றும் மகத்தான ஞானியாக அருள்புரிகிறார்.

இவரது பாடல்கள் இன்றும் இந்திய தேசமெங்கும் பாடப்படுகின்றன. எளிமையான ஆன்மிக கருத்துகளைக் கொண்ட இவருடைய பாடல்கள் **ரவீந்திரநாத் தாகூர்**, **மகாத்மா காந்தி** போன்ற பலரையும் கவர்ந்திழுத்தது.

கபீரின் வழியொற்றி வாழ்ந்த மக்கள் '**கபீர் பந்திக்கள்**' என்று வடக்கே வாழ்கிறார்கள்.

காந்தியைக் கவர்ந்த பாடல்

"நெசவு என்ன; பாவு என்ன?

போர்வை நெய்யும் நூல்கள்தான் என்ன?

எட்டு கமலங்கள், ஈரைந்து ராட்டினங்கள்!

ஐந்து மூலப் பொருள்கள். மூன்று போர்வை குணங்கள்.

எல்லாம் சேர்த்து பரமன் போர்வை செய்ய பத்து மாதங்கள்"

என்ற இவருடைய தத்துவப் பாடல் காந்தியைப் பெரிதும் கவர்ந்த ஒன்று.

சூபியிசம், சித்தர் பாடல்களைப்போலவே பல பாடல்களை இயற்றி, ஆன்மிகம் தழைக்கச் செய்ததுடன் மக்களின் மனங்களில் பேதங்களைக் களைந்தவர் **மகான்** கபீர்தாசர். அவரது எழுத்துக்களால் இந்து சமய **பக்தி இயக்கத்தில்** தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர்.

கபீரின் போதனைகள் இந்து, இஸ்லாமிய மதங்களைக் கடந்து சீக்கிய மதத்திலும் இடம் பெற்றன. சீக்கியர்களின் தெய்வமும் புனித நூலுமான 'குருகிரந்த சாஹிப்'பில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஆக, மூன்று மதங்களும் போற்றும் மகத்தான ஞானியாக அருள்புரிகிறார்.

கபீரின் நினைவாக 1952ல் இந்திய அரசு அஞ்சல் தலையை வெளியிட்டு மகிழ்ந்தது.

இந்த மகானைப் போற்றும் வகையில், மத்திய அரசின் ஜவுளித்துறை சிறந்த நெசவாளருக்கான 'சந்த் கபீர்' விருதை ஆண்டுதோறும் வழங்கி வருகிறது.

'அன்பை வலியுறுத்தாத சமயம் சமயமில்லை' என்று போதித்த மகா ஞானி கபீர் அமரத்துவம் அடைந்த 500 வது ஆண்டு இது. அவருடைய வாழ்வை, கருத்துகளை நெஞ்சில் ஏந்தி சக உயிர்களை நேசிக்க வேண்டும் என்பதே

அந்த ஞானியின் வாழ்க்கை சொல்லும் பாடம்!

சீக்கியமதத்தின் அஸ்திவாரம் கபீர்

கபீரின் சிஷ்யர்களில் முக்கியமான ஒருவர், சீக்கிய மதத்தை தோற்றவித்த குருநானக்!.

கபீரின் கவிதை வரிகளில் ஐநூறுக்கும் மேற்பட்டவரிகள் சீக்கியர்களின் புனித நூலான குரு கிரான்ந் சாகிப்பில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது.

சீக்கிய மதம், அவர்களுடைய மற்ற பத்து மத குருமார்களுக்கு கொடுக்கும் அதே மரியாதையை கபீருக்கும் இன்றும் கொடுத்து வருகிறது.

பொதுவாக கபீரின் ஞானத்தை உலகம் முழுவதும் ஒத்துக் கொள்வதால், அவர் லோககுரு என்றும், லோககவி என்றும் பாராட்டப்படுகிறார்.

கபீரின் கவிதைகள் ஒரு சாமானியனின் கவிதைகள் போல இருந்தாலும் அதை மொழி பெயர்ப்பதில் மிகுந்த சிரமம் உண்டு

கபீரின் பாடல்கள்.

17-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்புவரை, கபீர் பாடிய பாடல்கள் எல்லாம், அவருக்குப் பின்னால், அவருடைய சீடர்களால் வாய்மொழியாகவே கொண்டு செல்லப்பட்டன.

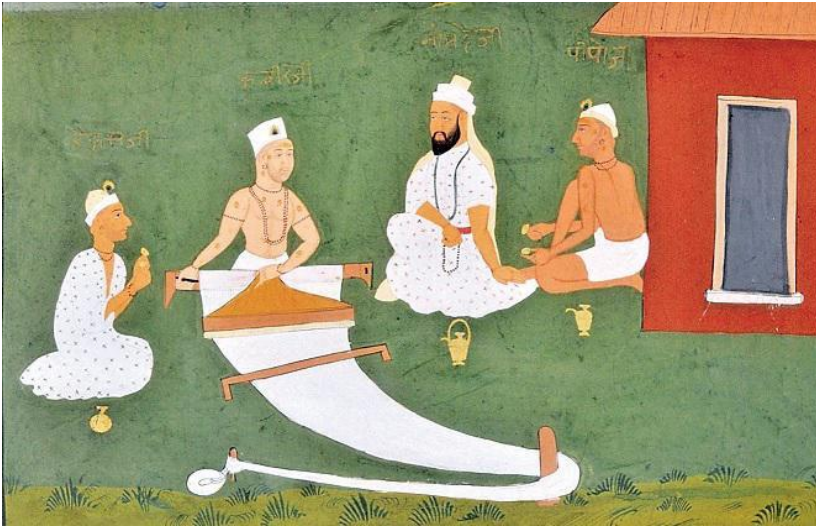
அந்த நூற்றாண்டில்தான் முதன்முதலாக எழுத்து வடிவில் அவரது பாடல்கள் 'ஆதி கிரந்தம்' எனும் சீக்கியர்களின் புனித நூலில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டன.

தன் வாழ்நாளில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களை கபீர் பாடியிருக்கலாம்.

ஆனால், அவற்றில் பாதிக்குப் பாதி, பிற்காலத்தில் வந்த அவருடைய சீடர்களால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்ட இடைச்செருகல்கள் என்று சொல்பவர்களும் உண்டு. எனினும், 'ஆதி கிரந்தத்தில் கபீர் பாடியதாக 227 பாடல்களும், 17 ராகங்களும் மற்றும் 237 ஸ்லோகங்களும் உள்ளன.

அதற்குப் பிறகு, 1915-ல், பொருளாதார மேதை அமர்த்தியா சென்னின் தாய் வழித் தாத்தா ஷிட்டிமோகன் சென், வட இந்தியா முழுக்க, அலைந்து திரிந்து, வாய்மொழியாகப் புழங்கும் கபீரின் பாடல்களைச் சேகரித்து 'சாங்ஸ் ஆஃப் கபீர்' என்ற தலைப்பில்

புத்தகமாக வெளியிட்டார்.

அந்த நூல், அதே ஆண்டில் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் 'கபீரின் நூறு கவிதைகள்' எனும் தொகுப்பாக

வெளியானது. அதற்குப் பிறகு எத்தனையோ மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் கபீரின் பாடல்கள்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டுவிட்டன. என்றாலும், சமகாலத்தில், கவிஞர் அரவிந்த் கிருஷ்ண மெஹ்ரோத்ராவின் மொழிபெயர்ப்பு நம்பகமானதாக இருக்கிறது.

3.வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்க்கை குறிப்பு

(கி.பி.1911-2006)

அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி கூடுவாஞ்சேரி என்னும் கிராமத்தில் செங்குந்த கைக்கோளர் மரபில் நெசவுத் தொழில் செய்யும் வரதப்ப முதலியார், முருகம்மாள் (சின்னம்மாள்) தம்பதியர்களுக்கு எட்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

சிறுவயது முதலே வேதாத்திரி மகரிஷி அவரது தாயார் சின்னம்மாளிடம் நிறைய பக்திக் கதைகளையும், புராணக்கதைகளையும் அறிந்து கொண்டார்.

இவரது குடும்பச் சூழலில் இவருக்கு அதிகம் படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

தன்னுடைய சொந்த ஊரில் மூன்றாவது வகுப்பு வரை படித்த இவர், பின்னர் தங்கள் குடும்பத் தொழிலான தறி நெய்தலைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

18ஆவது வயதில் சென்னையில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது.

சென்னையில் இவருக்கு ஆயுர்வேத மருத்துவர் எஸ். கிருஷ்ணாராவின் நட்பு கிடைக்க, அவர் மூலமாக தியானம், யோகா போன்றவைகளைக் கற்றார் மகரிஷி.

தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய முழுமையை உணரும் நோக்கத்தால்

உந்தப்பட்டு; சித்த, ஆயுர்வேத மற்றும் ஹோமியோபதி போன்ற மருத்துவ துறைகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார்.

இரண்டாவது உலகப் போரின் போது முதலுதவிப் பயிற்சியாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பின்பு பொருளாதாரத் தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று, தனது சுய முயற்சியினால் பல்லாயிரம் நபர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினார்.

அச்சமயத்தில் அரசாங்கத் தொழிற் கொள்கை மாற்றம் காரணமாக வியாபாரம் திடீர் சரிவு நிலையை அடைந்தது;

இருப்பினும் தன்னிடம் பணிபுரிந்த 2000 குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக ஈட்டிய பொருள் அனைத்தையும் அவர்களுக்கே செலவழித்து அனைத்துப் பொருள் வளத்தையும் இழந்தார்.

அப்படியிருந்தும் மனதைத் தளரவிடாது மீண்டும் கடுமையாக உழைத்து படிப்படியாக பொருளாதாரத்தில் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ள அரிசி வியாபாரம் போன்ற பல்வேறுபட்ட தொழில்களைச் செய்து தனக்கும், தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கவும் பாடுபட்டார்.

தன் இரண்டு மனைவியருடைய மனதையும் நன்கு புரிந்தவராய் இருவரிடமும் பிணக்கின்றி அன்புடன் வாழ்ந்து காட்டினார்.

வறுமையிலேயே வாழ அடியெடுத்து வைத்த அவரது உள்ளத்தில்

- வறுமை என்றால் என்ன?
- கடவுள் என்பது எது?
- அதை ஏன் காண முடியவில்லை?
- மனித வாழ்க்கையிலேயே ஏன் துன்பங்கள் தோன்றுகின்றன

போன்ற கேள்விகள் அவ்வப்போது ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தன.

இவற்றிற்கு காரணங்கள் கண்டு தெளிவு பெறுவதற்காக ஆராய்ச்சியிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தார்.

விளைவாக தனது 35வது வயதில் தன்னிலை விளக்கமாக இறைநிலையை உணர்ந்தார். அதன் அடிப்படையில் உலக மக்களுக்காக அவர் அளித்த வாழ்க்கை நெறியே [மனவளக்கலை](#) ஆகும்.

46 ஆம் அகவையில் உலக அமைதிக்காக 'உலக சமாதானம்' World peace என்ற 200 பாடல்கள் நூலை எழுதி 1957ல் வெளியிட்டார்.

இந்த இருமொழிகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்) நூலை பாடத்திட்ட வழி பள்ளி, கல்லூரிகளில் பரப்ப வாழ்நாள் இறுதிவரை உழைத்து வெற்றி பெற்றார்.

இன்று 30 க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்பு, மேல்பட்டப்படிப்பு, ஆராய்ச்சிப்படிப்பில் பலர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஆன்லைன் வகுப்புகளிலும் வேதாத்திரியம் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. (vet hathi ri am for World Peace - YouTube · SKY Yoga TV)

ஆன்மிகத் தேடல்

தனது சகோதரியின் மகளை (லோகாம்பாள்) மணந்து இல்லற வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.

இல்லறத்திலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபாடு அதிகமிருந்த போதிலும் தனது ஆன்மீகத்தேடலில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

சித்தர்களின் நூல்களைக் கற்று, தியானத்தில் வெகுவாக ஈடுபட்டு தன்னை அறிதல் என்ற அகத்தாய்வு முறையில் விடாமுயற்சியுடன் ஈடுபட்டார்.

இவரது ஆழ்ந்த ஆன்மீகத் தேடலின் விளைவாக தனது 35ஆவது வயதில் ஞானம் பெற்றார்.

அதிலிருந்து அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் பல உன்னதமான ஆன்மீகக் கருத்துக்களைத் தனது எழுத்துக்களின் மூலமாகவும், உரைகளின் மூலமாகவும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

பின்னர் தனது நெசவு தொழிலை முற்றிலும் விட்டு விட்டு தன்னை முழுமையாக ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

நூல்கள் இயற்றல்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் மனித வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தவநிலையில் தான் பெற்ற கருத்துக்களைப் பல கவிதைகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் புத்தக வடிவங்களில் இந்த உலகுக்கு மகரிஷி அவர்கள் அளித்துள்ளார்கள்.

இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் கலந்த தமிழ்ப்பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார்.

பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய தமிழில் தனது தத்துவங்களை எடுத்துரைத்தார். எல்லா மதங்களின் சாரம் ஒன்றே என்பதை மகரிஷி அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்.

1957ல் மகரிஷி 'உலக சமாதானம்' என்னும் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார்.

தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்ட அங்கெல்லாம் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

மனிதகுலம் அமைதியாக வாழ ஏற்ற கருத்துகளையும் சாதனை முறைகளையும் உலகமெங்கும் பரப்பிட 1958-ஆம் ஆண்டில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் நிறுவிய **உலக சமுதாய சேவா சங்கம்**

இன்று இந்தியாவிலும், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஜப்பான், தென்கொரியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் பல கிளைகளைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

வேதாத்திரி மகரிஷி ஏறக்குறைய தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சேர்த்து எண்பது நூல்களை எழுதியுள்ளார். சுமார் 2000 க்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

வேதாத்திரியம்

- உலகில் மனித குலம் சிறப்பாக வாழ, உண்மை நிலை உணர்ந்து உயர்வான வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைக் கண்டு அனுபவித்து, அதன் வழி வாழ்ந்து மற்றவரும் சிறப்பாக, அமைதியோடு வாழ வழிகாட்டியவர்கள் பலர்.
- அவர்களில் அறிஞர்கள், தத்துவ மேதைகள், விஞ்ஞானிகள், மெய்ஞானிகள் அனைவரையும் நினைவு கூர்ந்து, வாழ்வியல் சிந்தனைகள், செயல் திட்டங்களை, மனித குலம் எளிமையாக புரிந்து கொண்டு, உணர்ந்து வாழ அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி எனும் வள்ளல் அருளிய அரிய கொடைதான் **."வேதாத்திரியம்"**.
- வேதாத்திரியத்தில், அரசியல், ஆன்மீகம், அறிவியல், பொருளியல், கலை, இலக்கியம், கல்வி, மொழியியல், வேளாண்மை, இல்லறம், குடிநதையியல், உடலியல், பாலியல், இசை, ஒழுக்கவியல் போன்றவை பற்றிய தெளிவான தீர்க்க தரிசனமாகத் தீர்வுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது வியப்பிற்குரியதாகும்.

அருட்பெருஞ்சோதி நகர்

கொங்குநாட்டில்- பொள்ளாச்சி நகருக்கு அருகே - வால்பாறை மலையோரத்தில்- ஆழியாறு நீர்த்தேக்கம் அமைந்துள்ள இடத்தில்-

அருட்பெருஞ்ஜோதி நகர் எனும் நகரம்- வேதாத்திரி
மகரிஷியால் 1984 கால கட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டது.
அன்பொளி என்னும் -ஆன்மீக இதழ் ஒன்றையும் வெளியிட்டார்.
இன்றும் தமிழ், ஆங்கிலம் மொழிகளில் வெளிவருகின்றன.

மறைவு

வேதாத்திரி அவர்கள் தனது 95வது வயதில் மார்ச்
28, 2006 செவ்வாய்க்கிழமையன்று மறைந்தார்

4.இறைவனைத் தேடும் பக்தர்கள்

இறைவன் ஒருவனே, உருவமற்ற அவனை உணரச் சடங்குகளும்
சம்பிரதாயங்களும் தேவையில்லை, இறைவனை வெளியில்
தேடுவது அறியாமையின் விளைவு. இறைவன் நம்முள்ளேதான்
இருக்கிறான், அங்குத் தேடினாலே அடைய முடியும் என்ற
கருத்துக்கள் பல பாடல்களிலும் வெளிப்படுகின்றன.

ஓ! பணியாளனே, என்னை நீ எங்கே தேடுகிறாய்?

இதோ, நான் உன் அருகிலேயே இருக்கிறேன்.

நான் திருக்கோயிலிலும் இல்லை; மசூதியிலும் இல்லை;

காஃபாலிலும் இல்லை; கைலாயத்திலும் இல்லை.

நான் சடங்குகளிலோ அவை சார்ந்த சம்பிரதாயங்களிலோ இல்லை.

யோகப் பயிற்சியிலோ துறவிலோ இல்லை.

நீ என்னை நாடும் உண்மை ஆர்வலனாக இருப்பின்

உடனடியாகக் காணமுடியும்.

கண்ணிமைப் போதிலோ கைநொடிப் போதிலோ

என்னைச் சந்திக்க முடியும்.....

(கபீர்பாடல் - 1)

என்ற பாடலில் இறைவனே அறிவுரை கூறுவது போலப் பாடல்
புனைந்துள்ளார்.

ஜலாலுதின் ரூமியின் பிரபலமான பாடல்

"கடவுளைக் கிறுத்துவர்களிடமும், சிலுவையிலும் தேடினேன்
 ...அவர் அங்கு காணப்படவில்லை,
 உருவ வழிபாட்டுக் கோயில்களுக்குப் போனேன்
 ..அவர் அங்கு இருந்த அடையாளமே இல்லை.
 ஹீரா மலைக்குள் நுழைந்தேன். காந்தார் வரை சென்றேன்.
 ...ஆனால் அவர் அங்கு இல்லை.
 காஸஸ் மலைக்குன்றின் உச்சிக்கு ஒரு உறுதியுடன் போனேன்
 ...அங்கு அன்கா பழங்குடிக்களைத்தான் கண்டேன்.
 இளைமையும், முதுமையும் கூடும் காபா நோக்கி திசை மாற்றினேன்,
 ...கடவுள் அங்குமில்லை.
 மெய் ஞானத்திற்கு திரும்பி இன் சினா விடம் விசாரித்தேன்.
 ..அவர் எல்லைக்குள் கடவுள் இல்லை.

இறைத்தூதர் இரண்டு வில் தூரத்தில் அனுபவித்த
 ஆன்மீக விஸ்வரூபக் காட்சி நடந்த இடத்திற்குச் சென்றேன்.
 கடவுள் அந்த பெருமை மிக்க சதுக்கத்திலும் இல்லை.
 கடைசியில், நான் எனது மனதுக்குள் தேடினேன்.
 அங்கே அவரைப் பார்த்தேன். அவர் வேறெங்கும் இல்லை." (ரூமி)

வேதாத்திரியத்தின் கடவுள் தத்துவம்

"இறை" என்பது -தெய்வ நிலையைக் குறிக்கும் ஒரு சிறப்புச் சொல்.
 "தெய்வம்" என்பது -அருபமான பேராதராச் சக்தி".

மாபெரும் பேரியக்க மண்டல நிகழ்ச்சிகள் எல்லாவற்றிற்கும்
 மூலமானதும், புலன்களைக் கொண்டு-வேகம், காலம், பருமன்,
 தூரம் என்ற நான்கு அளவைகளாலும் கணிக்க முடியாததும், அறிவு
 புலன்கள் மூலமாகத் தேடும்போது இல்லையென்றும்-தனது
 ஆறாவது நிலையின் உயர்விலே ஆராயும்போது, உண்டு என்றும் -
 உணரக் கூடியதுமான - உண்மை நிலை எதுவோ- அதுவே
 தெய்வம்- என்று வழங்கப்படுகிறது.

இயற்கை என்பது- எல்லா ஆற்றல்களுக்கும் -அடிப்படையான மூல ஆற்றல்- ஒருங்கிணைப்புப் பேராற்றல்.

”கட+உள் என்று சொல்லிவிட்டான் கருவறிந்தோன்.

கருத்தறிவியான் ஊன்றி இதைக் கணவில்லை!

கட+உள் என்ற ஆக்கினையின் குறிப்பைமாற்றி,

கண்டறிந்த நிலைக்கே அப்பெயரைக் கொண்டான்

கட + உள் என்ற இருசொல்லை ஒன்றாய்க்கூட்டிக்

கடவுள் என்றே சொல்லிச்சொல்லி வழக்கமாச்சு!

கட + உள் என்று மனிதன் ஒருகுறிப்புத் தந்தான்.

கடவுள் எங்கே? என்று பலர் தேடுகின்றார்.”

(ஞானக்களஞ்சியம் பா.1121)

█கடவுளும் ஞானமும் - வேதாத்திரியம்

”கடவுள்எனப் படுபவனே மனித னானான்!

கருத்தியங்கிக் கருத்துயர்ந்து கருத்தறிந்தான்!

கடவுளாய் அனைத்தையுமே கண்டு விட்டான்!

காண்பவனே ஆதியந்த மாகி நின்றான்!

கடவுள்நிலை யறிந்தவனே, அறியா தோர்க்குக்

கருத்துணர்த்தும் நூல்கள்பல எழுதி வைத்தான்!

கடவுள் இரகசியம் அதனை வெளியாய்க் காட்டும்

கடமையே சிறந்ததெனக் கண்டான் ஞானி!” (ஞானக்களஞ்சியம்

பா.1121)

காடு மலை எல்லாம் திரிந்து கடைசியில் தன்னிடமே ஞானத்தை கண்டவர்தான் **கௌதம புத்தர்**.

“அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமாய்

ஆனந்த பூர்த்தியாகி

அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே

அகிலாண்ட கோடியெல்லாந்

தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்

தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
 தட்டாமல் நின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
 தந்தெய்வம் எந்தெய்வமென்
 றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது
 எங்கணும் பெருவழக்காய்
 யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமாய்
 என்றைக்கு முள்ளதெதுமேல்
 கங்குல்பக லறநின்ற எல்லையுள தெதுவது
 கருத்திற் கிசைந்ததுவே
 கண்ட வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்
 கருதியஞ் சலிசெய்குவாம் (தாயுமானவர் பாடல் 1)
 கடவுளின் விலாசத்தை தந்தவர்தான் நம் தாயுமானவர்.

ஓ! கடவுளைத் தேடுபவர்களே! கடவுள் மீது தீவர ஏக்கம்கொள்ள வேண்டுமா? இதைப் படியுங்கள். இக்கட்டான காலத்தைக் கடக்க வேண்டுமா? இதைப் படியுங்கள்! ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிக்க வேண்டுமா? இதைப் படியுங்கள்! பிரம்ம வாணி எப்படி பொழிகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறீர்களா? மனவளக்கலை மன்றம் வாருங்கள்! வேதாத்திரி மகரிஷியின் தெய்விக வாழ்க்கையையும் அவரது வேதாத்திரியத்தைப் படியுங்கள்.

5. அலைபாயும் மனமா?

- மனதின் இலக்காக மாறிவிட்டாய்
 இருக்க மாட்டேன் என்கிறது ஒரு இடத்தில்
 கபீர், நீதான் என் செய்வாய்!
 இந்த மனம் நிற்பதில்லை ஒரு இடத்தில்

என்ன பாவம் செய்ததென தலைமயிரை மழித்து
 அடிக்கடி மொட்டை அடித்துக்கொள்கிறாய்
 மனமெங்கும் மண்டியிருக்கின்றது விஷம்
 மனதை ஏன் மழித்துக்கொள்ளமாட்டேன் என்கிறாய்?

- மனம் தெளிந்து குளிர்ந்த பின்னே
எதிரி என்போர் யாரும் இல்லை
அகங்காரம் அழிந்தபின்னே
அனைவரும் உறவினர்தாமே” கபீர்தாசர்

நம்முடைய மனம் அமைதி பெற, நினைத்த காரியங்கள் வெற்றி பெறவும் வாழ்வில் ஆரோக்கியமாக வாழ நாம் அன்றாடம் தியானம் செய்து மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தினால் நிறைவேறும்.

ஆசனங்கள் யோகா தியானம் மூச்சு பயிற்சி நடை பயிற்சி உடற்பயிற்சி விளையாட்டு நம்முடைய மனம் அமைதி பெற, நினைத்த காரியங்கள் வெற்றி பெறவும் வாழ்வில் ஆரோக்கியமாக வாழ நாம் அன்றாடம் தியானம் செய்து மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தினால் நிறைவேறும்.

தியானம் என்பது மனது அதன் மேலேயே திருப்பப்படுதல். மனது எல்லா எண்ண அலைகளையும் நிறுத்தும் போது வெளியுலகத்திலிருந்து வரும் தூண்டுதல்கள் மனத்தின் மீது அதிகாரம் செலுத்த முடியாது.

உங்கள் உணர்வு விரிகின்றது. தியானம் செய்கிற போதெல்லாம் உங்கள் மனத்தின் ஆற்றல் பெருகுகின்றது. இன்னும் சிறிது கடினமாகப் பயின்றால், தியானம் எளிதாக வருகின்றது.

அப்பொழுது உடலைப் பற்றியோ மற்றப் பொருள்களைப் பற்றியோ நீங்கள் உணர்வதில்லை. ஒரு மணி நேரம் தியானம் தொடர்ந்து செய்தால் உங்கள் வாழ்க்கையிலே நிம்மதியான ஓய்வைப் பெற்றதாக உணர்வீர்கள்.

உள்ளத்திற்கும் பூரண ஓய்வு கொடுப்பது தியானமே. ஆழ்ந்த உறக்கம் கூட அவ்வகையான ஓய்வு கொடுப்பதில்லை. தியானத்தின்போது மூளை ஓய்வு பெறுகின்றது.

உறக்கத்தில் மனது ஓய்வு பெறாமல் குதித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. தியானத்தின் போது உங்கள் உடல் இருப்பதைக் கூட மறந்து விடுகிறீர்கள்.

வீட்டிலேயே செய்யலாம் மொறுமொறு... காராபூந்தி உங்களைப் பல துண்டுகளாக வெட்டினாலும் நீங்கள் உணர மாட்டீர்கள். நீங்கள் எடை குறைந்து இலேசாக இருப்பது போல் உணர்வீர்கள்.

தியானத்தினால் கிடைக்கும் பூரண ஓய்வு இது தான்.

யோகாசனம் என்றால் அதிகம் உடலை வளைத்து செய்வதல்ல. முதலில் மூச்சுப்பயிற்சி.

மூச்சுப்பயிற்சி என்பது நம் வலது கையின் கட்டைவிரல் மற்றும் சுண்டுவிரல் கொண்டு மூக்கின் இடப் புறமாக சுவாசத்தை இழுத்து வலப்புறமாக விட்டு பின் வலப்புறமாக சுவாசத்தை இழுத்து இடப்புறமாக விட வேண்டும்.

பிறகு அமைதியான இடம் அது உங்கள் வீட்டு பூஜை அறையாக இருந்தாலும் சரி எந்த விதமான சப்தமும் இல்லாத இடமாக பார்த்து அமர்ந்து கொள்ள வேண்டும். பின்பு கண்களை மெதுவாக மூடி உங்களுக்கு பிடித்த கடவுளின் பெயரோ அல்லது விளக்கின் ஒளியோ அதை உங்கள் நெற்றியின் மையத்தில் நிலை நிறுத்தவும்.

முதலில் உங்கள் மனம் ஒரு நினைவிலிருந்து இன்னொரு நினைவிற்கு தாவிக் கொண்டேயிருக்கும். அடுத்தடுத்த நாட்களில் மனம் மெதுவாக ஒன்றுபடும்.

மனம் அமைதியடையும். அப்போது உங்கள் மனம் அடையும் ஆனந்தம் வார்த்தைகளில் சொல்ல முடியாது. யோகாவில் முதலில் மனம் அலைபாயும். அப்படி அலையும் மனதை எட்டி நின்று கவனியுங்கள். மனதை அதன் போக்கில் அலைய விடுங்கள்.

செல்லச்செல்ல மனம் உங்கள் வசமாகும். தினமும் குறைந்தது பத்து நிமிடங்களாவது யோகாவில் அமர வேண்டும். ஆசனத்தில் உட்கார்ந்து, மனத்தை அதன் வழியே செல்லவிட்டு பொறுத்திருந்து கவனிக்கவும்.

அறிவே ஆற்றல் என்று கூறுகிறது ஒரு முதுமொழி, மனது என்ன செய்கிறது என்று தெரிந்தாலன்றி அதனை அடக்க இயலாது. அதன் கடிவாளத்தைத் தளர்த்தி விடுக.

கொடிய எண்ணங்கள் மனத்தினில் எழுந்திடும். அத்தகைய எண்ணங்கள் உங்கள் மனத்தினில் இருப்பதைக் காண நீங்களே வியப்புறுவீர்கள்.

நாட்கள் செல்லச் செல்ல, மனத்தில் சீரற்ற எண்ண அலைகள் குறைந்து கொண்டே வந்து, மனமும் சிறிது சிறிதாக அமைதி பெறுவதைக் காணலாம். வீண் வாதங்களையும் மனத்தைச் சிதறச் செய்யும் பேச்சுக்களையும் தவிர்க்கவும்.

அறிவின் நான்கு நிலைகள்

"அறிவறிய வேண்டு மெனில் புலன் கடந்து
அறிந்துள்ள அத்தனையும் கடந்து நின்று
அறிவிற்கு இயக்ககளப் பொருள் பரம
அணுவான உயிர்நிலையை உணரவேண்டும்.
அறிவங்கே உயிராகும் துரியமாகும்
அந்நிலையும் கடந்துவிடத் துரியாதீதம்
அறிவிந்த நான்கு நிலைகளில் அவ்வப்போ
அனுபவமாய் நின்று நின்று பழக வெற்றி." (ஞாக.பா.1196)

தவம்:

"தெய்வ அறிவே திருந்திய அறிவாம்;
உய்யும் நல்வழி உள்ளுணர் தவமே;
செய்யும் வினைகளைச் சீரமைத்திட

ஐயமில்லை அறும் பிறவித்தொடர்." (ஞாக.பா.1205)

இயற்கை முறை தவம்

"ஒன்றி ஒன்றி நின்று அறிவைப் பழக்க
உறுதி, நுட்பம், சக்தி இவை யதிகமாகும்
அன்று அன்று அடையும் அனுபவங்கள் எல்லாம்
அறிவினிலேநிலைத்து விடும். ஆழ்ந்து ஆய்ந்து
நன்று என்று கண்டபடி செயல்கள் ஆற்றும்
நற்பண்பு புலன்களுக்கு அமைந்து போகும்
என்றென்றும் கருவிடத்தே அறிவை ஒன்றும்
இயற்கைமுறை சிறப்புடைத்து ஈதே தவமாம்." (ஞாக.பா.1473)

6. பக்திக்கு ஜாதியில்லையே?

மதகுருவும், போர் வீரனும், வியாபாரியும்,
மற்றுள்ள முப்பத்தாறு சாதியினரும் -
ஒன்று போலவே இறைவனை நாடுகிறார்கள்.
அந்த ஞானி என்ன சாதியாக இருப்பான்
என்று கேட்பது மூடத்தனம்.
முடி திருத்தும் நாவிதனும்
இறைவனைத் தேடியிருக்கிறான்.
துணி துவைக்கும் வண்ணாத்தியும்,
மரங்கொல் தச்சரும் இறைவனைத் தேடியிருக்கிறார்கள். .... (கபீர்
பாடல் - 2)

இந்த பாடலில், 'மதகுருவும்', 'போர் வீரனும்', 'வியாபாரியும்',
மற்றுள்ள 'முப்பத்தாறு சாதியினரும்' என 'வருணாசிரம தர்மம்'
பிரித்துரைக்கும் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று
நான்கு பிரிவுகளையும் சுட்டுகிறார்.

இவர்களில் ஒரு பிரிவினர் மட்டும் இறைவனைத் தேட
விரும்புவதில்லை.

அனைத்துப் பிரிவு மக்களின் ஆர்வமும் இறைவனை அடைய
விரும்புவதே என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

இதன் மூலம் சாதி சமய வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டது
இறைவழிபாடு என்ற கபீர்தாசரின் பரந்துபட்ட எண்ணம்
வெளிப்படுகிறது.

மயக்கம் தெளிய வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது வேதாத்திரியம்

||சாதிமத, தேசமொழி, இனம்இவற் றால்
தங்களையே உலகமக்க ளிட மிருந்து
பேதித்துக் கொண்டுபிற மக்கள் தம்மைப்
பிழையான வார்த்தைகளால் வெறுத்துப் பேசும்,
நீதிக் கே முரணான செயலைக் கூட,
நிச்சயமாய் இதுஉயர்ந்த பண்பா டென்று
வசதிக்கும் கூட்டமும்நம் சகோதரர் தாம்!
வழிதெரிந்து தெளிவடைய வாழ்த்து வோமே!" (ஞாக.பா.370)

உயர்ந்த ஜாதி, தாழ்ந்த ஜாதி, ஏழை, பணக்காரன் என்பதெல்லாம்
மனித வர்க்கம் வகுத்துக் கொண்டது தான். பக்திக்கு அப்படியில்லை
என்பதே நந்தனாரின் வாழ்க்கை சரித்திரம்.

நந்தனார் என்ற சிவபக்தர் சோழநாட்டிலுள்ள ஆதனூரில் பிறந்தவர்.
இவரது இனத்தை புலையர் என்பார்கள்.

நந்தனாருக்கு, தூக்கத்தில் மூச்சு விடும்போது கூட சிவ சிவ என்று
தான் வரும். ஆனால், அக்காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய
மக்களை கோயிலுக்குள் அனுப்பதில்லை.

எனவே, மனதிலேயே சிவனை வணங்கிக் கொண்டிருந்தார் நந்தனார்.
கோயில் முரசுகளுக்கு தோல் தைத்து கொடுப்பது. யாழ்களுக்கு
நரம்பு செய்து தருவது என திருப்பணிகளைச் செய்வார்.

இதில் கிடைக்கும் காசையும் தனக்கென வைத்துக் கொள்வதில்லை. இறைப்பணிக்கே செலவழித்து விடுவார்.

தங்கள் ஊர் அருகிலுள்ள திருப்புன்கூர் சிவபெருமான தரிசிக்க நந்தனாருக்கு நீண்ட நாள் ஆசை, ஒரு நாள் திருப்புன்கூர் கிளம்பி விட்டார். கோயிலுக்குள் செல்ல முடியாது என்பதால், வெளியே நின்றபடியே மூலஸ்தானத்தில் சிவலிங்கம் தெரிகிறதா என எட்டி பார்த்தார்.

நந்தி சிலை மறைத்தது. எதுவும் தெரியவில்லை. வெளியே நின்றபடி சிவனைப் புகழ்ந்து பாடி வணங்கினார். உருகிப் போனார்.

சிவபெருமான். நந்தி தேவரிடம், நந்தி! நீ சற்று விலகிக் கொள். என் பக்தன் நந்தன் வெளியே நிற்கிறான். அவன் என்னைப் பார்க்கட்டும், என்றார்.

நந்தி விலகிக் கொண்டார். வந்திருந்த பக்தர்கள் நந்தி சிலை நகர்வதைக் கண்டு பயமும், பரவசமும் கொண்டனர்.

ஆனால், நந்தனாருக்காக நந்தி நகர்கிறது என்பதை அவர்களில் யாரும் அறியவில்லை.

நந்தனார் ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்தார். தூரத்தில் இருந்து பார்த்தபோது, சிவலிங்கம் மூலஸ்தானத்தில் ஏற்றப்பட்ட ஒளிவெள்ளத்தில் பளபளவென தெரிந்தது.

விழுந்தும், எழுந்தும், உருண்டும் பரவசப்பட்டு போனார் நந்தனார். (இன்றும் இந்தக் கோயிலில் நந்தி விலகிய நிலையில் தான் இருக்கிறது) சிலர் வாதம் செய்வார்கள்.

நந்தியை விலகச் சொன்ன சிவன், அவரை உள்ளேயே அழைத்திருக்கலாம் அல்லவா என்று!

தானாக அழைப்பதை விட, பிறரால் சகல மரியாதைகளுடன் எந்த ஒரு தீவிர பக்தனும், தனது இடத்துக்குள் வர வேண்டும் என சிவன் நினைத்தார்.

பிரபலமான சிதம்பரம் கோயிலில் அந்த நாடகத்தை நடத்த அவர் திருவுள்ளம் கொண்டார். சிற்றம்பலத்தானை தரிசிக்க நந்தனாருக்கும் ஆசை, கோயிலுக்குள் போக முடியாது என்றாலும், அந்த தலத்தில் தன் கால்பட்டாலே புண்ணியம் என நினைத்தார்.

இன்றுபோவோம், நாளை போவோம் என நாட்கள் பல காரணங்களால் தள்ளிப்போயின. எப்படியோ ஒருநாள், அவர் அங்கு கிளம்பிவிட்டார்.

ஊர் எல்லையை அடையவே, கோயிலில் இருந்து வேத மந்திரங்கள் ஒலிக்கும் சப்தம் கேட்டது. பரவசமாகி விட்டார் நந்தனார்.

ஆங்காங்கே பக்தர்கள் கூடி நின்று நடராஜப் பெருமானின் திருஅழகு நடனக்கோலத்தையும், பொன்னம் பலத்தின் பெருமையையும் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். இதையெல்லாம் கேட்ட அவர், அந்த ஊருக்குள் செல்ல தனக்கு சிறு தகுதி கூட கிடையாது என ஒரு சத்திரத்தின் திண்ணையில் அமர்ந்து விட்டனர்.

தில்லையில் கால் வைத்ததே பெரிய பேறாக அவருக்கு ஆகிவிட்டது. கூட்டம் குறையும் நேரத்தில் கோயில் வாசல் பக்கம் போய் ஒரு பார்வை பார்த்து விட்டால், தன் பிறந்த பலனை அடைந்து விடலாம் என கருதி காத்துக்கிடந்தார்.

தன் பக்தனின் அரிய பக்தியை மெச்சிய ஆனந்தக் கூத்தனான நடராஜர், தில்லைவாழ் அந்தணர்களின் கனவில் தோன்றினார்.

என் பக்தனான நந்தனார் ஊர் எல்லையில் என்னைத் தரிசிக்க காத்திருக்கிறான். குலத்தால் புலையன் என்றாலும், பக்தியால் அந்தணனை விட உயர்ந்தவன்.

நாளை செல்வோம் நாளை செல்வோம் என நினைத்து நினைத்து உருகி என்னைப் பார்க்க நீண்ட ஆண்டுகளுக்குப் பின் வந்துள்ளான்.

அவனை இங்குள்ள அனைவரும் திருநாளைப் போவார் என்றே மரியாதையாக அழையுங்கள்.

அவனை தீக்குளிக்க செய்யுங்கள். அவன் தீயில் இருந்து தங்கம் போல் மின்னும் உடலுடன் திருநீறு பூசி, முப்புரி நூல் அணிந்து, ருத்ராட்சத்துடன் வெளியே வருவான்.

ஊர்வலமாக என் சன்னதிக்கு அழைத்து வாருங்கள் என்றார்.

அந்தணர்கள் ஓடோடிசென்று நடந்ததைச் சொல்லி அவரை வரவேற்றனர். நந்தனார் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார்.

அம்பலத்தான் கனவில் அருளியது போலவே அனைத்தும் நடந்தேறியது. அவர் கோயிலுக்குள் சகல மரியாதைகளுடன் அந்தணர்களுடன் நுழைந்தார்.

ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவனை கோயிலுக்குள் வரவழைக்க அம்பலத்தான் ஆடிய விளையாடலை எண்ணி அகம் மகிழ்ந்து அவனோடு ஒன்றிப் போனார். திடீரென ஜோதிப்பிழம்பாகி நடராஜருடன் ஐக்கியமாகி விட்டார்.

7.போலி மதவாதிகள்

- ``ஜபமாலையை உருட்டுகிறாய் நெற்றி நிறைய விபூதியைப் பூசிக்கொள்கிறாய். கற்றைச் சடாமுடியைக் கட்டிக்கொள்கிறாய். என்ன செய்தால் என்ன? உன் நெஞ்சில் ஈரம் இல்லை.

அன்பு இல்லை. நீ எப்படி இறைவனை அடைவாய்? -
கபீர்தாசர்

என்று போலியான மதவாதிகளைக் கண்டித்து பாடினார்.

போலித்துறவிகளையும், பொய்த் தவவேடமணிந்தவர்களையும்
நையாண்டிசெய்வதில் சிவவாக்கியர் ஒருபோதும் இரக்கம்
காட்டியதில்லை.

அகநிலையனுபூதி பெற்ற மெய்யடியார்கள் தம் நிலையை எப்போதும்
மறைத்து வைத்திருப்பர்.

அதல்லாதவர் வெளி வேடங்களாலும் நடிப்புக்களாலும் தம்புகழ்பாடித்
திரிவர். சிவவாக்கியர் அத்தகைய போலி ஞானிகளை நாய்களுடன்
ஒப்பிட்டு

ஞானிஞானி என்றுரைத்த நாய்கள்கோடி கோடியே
என வெளிப்படையாகத் தாக்குவதற்கும் அஞ்சவில்லை.

"குண்டலங்கள் பூண்டுநீர் குளங்கடோறு மூழ்கிறீர்
மண்டுகங்கள் போலநீர் மனத்தின்மா சறுக்கிலீர்" - என்றும்,

வெந்தநீறு மெய்க்கணிந்து வேடமுந் தரிக்கிறீர்; - என்றும்,

காவியுஞ் சடாமுடிக் கமண்டலங்க ளாசனம்
தாவுருத்தி ராட்சமயோகத் தண்டுகொண்ட மாடுகள்" - என்றும்

முத்திசேரச் சித்தியிங்கு முன்னளிப்பேன் பாரெனச்
சத்தியங்கள் சொல்லியெங்குஞ் சாமிவேடம் பூண்டவர் என்றும்

நீரினிற்கு மிழியையொத்த நிலையிலாத காயமென்
றூரினிற்பறையடித்து உதாரியாய்த் திரிபவர்" - என்றும்

பலவிதமாகக் கபடத்துறவி வேடம்போட்டவர்களிடம் சிக்காமலிருக்கப்
பல பாடல்களில் மக்களைச் சிவவாக்கியர் எச்சரிக்கிறார்.

மெய்ப்பொருளாகும் இறைவனை உள்நோக்கியுணர வேண்டுமேயன்றி
வெளிப்புறமான மரபுவழிச் சடங்கு வழிபாடுகளாலும், ஆசாரங்களை

மேற்கொள்ளுதலாலும் எந்தப் பயனும் இல்லை என்று மனதில் பதியும்படிப் பல பாடல்களில் ஆவேசமாகக் கண்டனம் செய்கின்றார் சிவவாக்கியர்.

துவராடைத் துறவிகளுக்கு முன்னே வெள்ளாடை உடுத்த வெண் துறவி வள்ளல் பெருமான்.

தயவும் கருணையும் ஞானமும் இயற்கையாய்ப் பெற்றவர்க்கு காஷாயம் தேவைப் படவில்லை!

ஆன்ம தரிசனம் கிட்டிய பேர்க்கு ஆடை அடையாளம் அவசியமில்லை! அதற்காக காஷாயம் கட்டிய உண்மைச் சந்நியாசிகளை வெறுக்கவும் தேவை இல்லை!

கபட சாமியார்கள் மட்டுமே வெறுப்புக்குரியவர்கள்! வள்ளலார் காலத்திலேயே அந்தக் கபட சந்நியாசிகள் இருந்தார்கள்! அதுகுறித்து இறுக்கம் இரத்தின முதலியாருக்கு பெருமான் ஒரு கடிதம் எழுதினார் !

"நாயக்கர் சாமி என்பவர் தற்காலம் இவ்வுலகில் இருக்கின்ற தான்தோன்றிச் சாமிகளில் தலைநின்ற சாமி என்க. என்னை..? அறிய வேண்டுவனவற்றை அறியாமையோடு,பித்த மயக்கால் மனம் சென்ற வழி சென்று , பித்தச் சாமி என்றும்,விசேடப் பேர் ஒன்று மிகையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர்! ஆதலின் சூழும் வண்ணம் சூழ்க. மாறாது விழித்திருக்க...!"

என்று அந்தக் கடிதத்தில் எச்சரிக்கை செய்கிறார்!

அன்பர்களை விழித்திருக்கச் சொல்கிறார் !

போலிகளிடம் எப்போதும் நாம் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும் என்பது பெருமான் கட்டளை!ஞானிகளையும் போலிகளையும் அடையாளம் காணத்தான் றாவது அறிவு!

||காவித்துணி வேண்டா கற்றைச் சடை வேண்டா
பாவித்தல் போதும் பரநிலை யெய்துதற்கே." - மகரிஷி

மனிதன் புறத்தில் செய்து கொண்டிருக்கின்ற வேடங்கள் எல்லாம் இறைனை அடைத் தேவையானதே அல்லது இறைவனுக்கு ஏற்புடையதோ அல்ல.

தம் அகம் நோக்கி மனதைத் திருப்ப தன்னை அறிந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஒரு சேர இறைவனையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

முழுமையான மெய்ஞானிகூட ஒருவனுக்கு அவனது வழியைத்தான் காட்டமுடியும். அவனது ஞானமென்பது அவனே அடைவதாகவே இருக்கும்.

||சொல்லால் மட்டும் நம்பாதே
சுயமாய் சிந்தித்தே செயல்படு"

என்று வேதாத்திரி மகரிஷி தெளிவாக வழிகாட்டுகிறார்.

இந்தியாவில் கிறித்தவ கரிஸ்மாட்டிக் பிரீச்சர்களில் நாளொன்றுக்கு ஒருகோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மாதம் ஒரு கோடிக்குமேல் வருமானமுள்ள ஐம்பதுபேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இஸ்லாமியக் கடவுள் மனிதர்கள் அதற்கிணையாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கடவுளிடம் நேரடியாகப் பேசுகிறார்கள்.

மேடைகளில் கடவுளை வரவழைத்து பேசுகிறார்கள். உறுதியான மத அமைப்பு கொண்ட மதங்களிலேயே இப்படி என்றால் எந்த

கட்டுப்பாடும் இல்லாத இந்து மதத்திற்குள் கேட்கவே வேண்டாம். ஊருக்கு ஊர் குறிசொல்லும் சாமியார்கள், மனிதக்கடவுள்கள்தான்

அமெரிக்க கரிஸ்மாட்டிக் பிரீச்சர்களின் உத்திகளையும் பாணியையும் கையாண்டு ஊடகங்கள் வழியாக விஸ்வரூபம் கொண்ட மனிதக் கடவுள்கள் இந்தியாவில் கடந்த முப்பதாண்டுக்காலமாகத்தான் பரலாகி வருகிறார்கள்.

இவர்களில் ஒரு நித்யானந்தர் உடைந்தாலும் எதிர்காலத்திலும் ஏராளமானவர்கள் வந்துகொண்டுதான் இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

சுவாமி விவேகானந்தர் சிரத்தா என்ற கருத்தாக்கத்தைப் பறவிரிவாக ஒரு பேருரை ஆற்றியிருக்கிறார். நசிகேதன் யமனைப் பார்க்கச்செல்லும் இடம் அதற்கான சிறந்த உதாரணம். மெய்ஞானத்துக்கு பதிலாக வேறு எதை வேண்டுமானாலும் அளிக்கிறேன் என்கிறான் எமன்.

அதைத்தவிர எதுவுமே தேவையில்லை என்கிறான் [நசிகேதன்](#). இதற்கிணையாக [ஏசுவிடம் லூசி.பர் பேசுவது பைபிளில் வரும்](#).

இதுவே சிரத்தை. இந்த சிரத்தை இல்லாதவர்களுக்கு ஞானமார்க்கம், யோகம் உரியதல்ல.

சிரத்தை இல்லாதவர்கள் யோக வழிக்கு எளிமையான பிரச்சார உத்திகள் மூலம் திரட்டப்படும்போது அவர்கள் அதை தங்களுக்கு ஏற்ப பக்தியாக மாற்றிக்கொள்கிறார்கள்.

குருநாதரை கடவுளாக்குகிறார்கள். ஞானத்தை மாயமந்திர ஆற்றலாக எண்ணிக் கொள்கிறார்கள்

இத்தகைய மூடநம்பிக்கைகளில் இருந்துதான் போலி ஆன்மீகம் ஒரு பெருந்தொழிலாக வேர்விட்டு கிளைபரப்புகிறது. ஏமாறுபவர்கள் இருக்கும் வரையில் எமாற்றுபவர்கள் இருப்பார்கள் என்ற விதிப்படி, இன்றும் போலிச் சாமியார்கள் உலகை வலம் வந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள்!

8.உள்ளோக்கி அறிவை அறிவது கடவுள்

- ஒவ்வொரு பக்தனும் தனக்கென ஒரு கடவுளை உருவாக்கிக் கொண்டு வழிபாடு செய்கிறான். முழுமுதற் கடவுளான பிரமத்தை யாரும் தேடுவாரில்லை. அவர்கள் அவதாரங்களை நம்புகிறார்கள். எந்த அவதாரமும் பரம்பொருள் ஆகா. ஏனெனில் அவர்கள் தத்தம் வினைப்பயனைத் துய்த்தே கழிக்கவேண்டியுள்ளது. எனவே, இவையல்லாத வேறொன்றே பரம்பொருள் ஆதல் வேண்டும். .... (கபீர் பாடல் - 13)
- "இந்த உலகம் இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த உலகை இயக்குபவன் இறைவனே!" "மனிதன் தனிமனிதச் சிந்தனை கொள்ளாமல், சமூகச்சிந்தனையோடு வாழ வேண்டும்" - அரிஸ்டாடிஸ்

வேதாத்திரியப் பார்வையில் கடவுள்

- கடவுள்+ கட = உள் உன் ஐம்புலன்களைக் கடந்து உள்ளோக்கி அறிவை அறிவது.
- கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் அதன் அறிவாகக் குடிகொண்டு இருக்கிறார்.
- கடவுளை வணங்கும்போது கருத்தினை உற்றுப்பார் நீ! கடவுளாய்க் கருத்தே நிற்கும் காட்சியைக் காண்பாய் ஆங்கே.
- இறைவனைத் தேட வேண்டாம். ஏனெனில் அவன் எங்கும் இருக்கிறான்.
- கடவுளுக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய சேவை என்ன? என சிந்தித்துப் பார்ப்போம். "கடவுள்" என்னும் தத்துவம் எங்கும் நிறைந்த ஓர் பேராற்றல். அதனுடைய தன்மைகளில் இன்னொன்று அன்பு. அந்த அன்பே உங்கள் எண்ணம், சொல், செயல்களிலும் ஊடுருவி நிறைந்திருந்தால் அதுதான் நீங்கள் இறைவனுக்காக ஆற்றக்கூடிய சேவை. எல்லோரிடத்திலும் அன்பைக் காட்டுங்கள். திருப்திப்படுத்த இதைவிடச் சிறந்த

வேறொரு வழி இல்லை. அதற்கும் மேல் அவனுக்கு எதுவும் வேண்டியதுமில்லை.

- எல்லா இயக்கத்திலும் ஊடுருவி இயங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது ஓர் ஆற்றல். அதைத்தான் பெரியவர்கள் அந்தக் காலத்தில் "கடவுள்" என்று சொன்னார்கள்.
- இதுதான் கடவுள், நீங்கள் சொல்வதெல்லாம் கடவுள் இல்லை என்று பழமைவாதிகளைப் பார்த்து சாக்ரட்டீஸ் சொன்னார்.
- நமது ஆறாவது அறிவு வேலை செய்ய வேண்டும். "நமக்குத் தெரியாமலே நமக்குள்ளாக ஒரு சக்தி, பேராற்றல் பெற்ற தெய்வீக சக்தி ஊடுருவி இருந்துகொண்டு ஒவ்வொரு செயலையும் இயக்கத்தையும் நடத்துகிறது" என்பதை யுகித்துணர முடிகிறதல்லவா? அதுதான் இறைவன் - கடவுள்.

9.கடவுளின் விலாசம்

If God be within the mosque, then to whom does this world belong?

If Ram be within the image which you find upon your pilgrimage,
then who is there to know what happens without?

Hari is in the East, Allah is in the West.

Look within your heart, for there you will find both Karim and
Ram

All the men and women of the world are His living forms.

Kabir is the child of Allah and of Ram He is my Guru, He is my
Pir.

— Kabir, III.2, Translated by Rabindranath Tagore

ஆண்டவன் மசூதியின் உள்ளேதான் இருக்கிறானெனில்
இந்த உலகம் யாருக்குச் சொந்தமானது?

நீ மேற்கொண்ட புனித யாத்திரையில்
காண நேர்ந்த கற்சிலைதான் இராமனெனில்,
உலகத்தில் நிகழ்வனவற்றை அவனல்லாமல் அறிவான் யார்?
ஹரி கீழ்த்திசையில் இருக்கிறான்,
அல்லா மேற்றிசையில் இருக்கிறான் என்கிறாயே,
நீ உன் இதயத்தை உள்நோக்கிப்பார்.
அங்கே கறீம் ராம் இருவரையும் காண்பாய்” (கபீர் பாடல் - 69)

கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்

**ஒரு -முழுமையான கடவுள் தத்துவத்தை -நமக்குத் தருகிறார்-
தாயுமானவர். அதன் இறைத்தத்துவம்....**

- பரமாத்மாவே-- ஜீவாத்மாவாக வருகிறது --என்ற உபநிடதக் கருத்துக்கும்,
- எனது தந்தையும் நானும் ஒன்றே ---என்ற விவிலியத்தின் வாசகத்துக்கும்,
- அனைத்துப் புகழும் இறைவனுக்கே-- என்னும் திருக்குரானின் வசனத்திற்கும்,
- சிவமே சீவனாயிற்று ---என்ற சைவசித்தாந்தப் பார்வைக்கும்,
- அறிவேதான் தெய்வம்-- என்ற தாயுமானவரின் வாக்கிற்கும்,
- அறிவேதான் நான் --என்ற இரமணரின் உள்ளுணர்விற்கும்,
- ஆதிசங்கரரின் --நிர்வண சதகத்திற்கும்,
- வேதாத்திரி மகரிசியின் --சுத்தவெளி தத்துவத்திற்கும்,

தர்க்கரீதியான --விஞ்ஞானப் பூர்வமான-- விளக்க உரையாக தாயுமானவர் தந்துள்ளார்.

**அந்த கடவுளி2ன் விலாசத்தை, அருள்வெளியின் விலாசத்தை -
வெட்டவெளியின் விலாசத்தை ---தாயுமானவர் போல் --
மானுடத்திற்குச் விளக்கமாகச் சொன்னவர் யாருமில்லை!**

திருவருள் விலாசப் பரசிவ வணக்கம் என்னும் தலைப்பிலே--
எழுதப்பட்டுள்ள மூன்று பாடல்களிலுமே, குறிப்பிட்ட தெய்வம் என்று-
- குறிப்பிடாமல், தூய அத்வைத வஸ்துவைக் குறித்த--

விசாரணையும், அந்த துரிய பரம்பொருளின் --வணக்கமுமாக செல்கின்றன பாடல்கள்.

காலமாய், வெறும் வெளியாய் விரிந்திடும்-- அகண்ட ககனமெங்கும் காலம் காலமாய் தவழ்ந்திடும் ---அனந்தகோடி உயிர்களை ஆக்கி, காத்து, அழித்து--அந்தச் சுழற்சி நாடகமாடும், எல்லைகளில்லாப் பரமனுக்கு அஞ்சலியே தாயுமானவரின் முதல் பாடல்.

அங்குஇங்கு எனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்,
ஆனந்த பூர்த்திஆகி,
அருளொடு நிறைந்தது எது? தன்அருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடியெல்லாம்

தங்கும் படிக்கு இச்சை வைத்து, உயிர்க்கு உயிராய்த்
தழைத்தது எது? மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றது எது? சமயகோடிகள் எலாம்
தம்தெய்வம் எம்தெய்வம் என்று

எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வடிக்கு இடவும் நின்றது எது?
எங்கணும் பெருவடிக்காய்,
யாதினும் வல் ஒரு சித்தாகி இன்பமாய்
என்றைக்கும் உள்ளது எது? மேல்

கங்குல்பகல் அறநின்ற எல்லை உளது எது? அது
கருத்திற்கு இசைந்தது அதுவே.
கண்டன எலாம் மோன உருவெளியது ஆகவும்
கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம் (திருவருள் 1)

மெய்ப்பொருள் என்ற கடவுள் எங்கிருக்கிறார் என்ற ஆறு
கேள்விகளை நம்மிடமே வைக்கிறார் தாயுமானவர்.

1. அங்கு எங்கு என்று சொல்ல முடியாதபடி, அண்டவெளி முழுவதும்- எங்கும் -நிறைந்து விளங்கும்- ஒளிமயமாகி. உயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தை நல்கும்- நிறைவான ஒன்றாகி,

தனது திருவருளாகிய- சக்தியோடு கூடி, எங்குமாய் -
நிறைந்து நின்ற பொருள் எது?

2. தனது திருவருளாக விளங்கும் -ஆகாயத்தின்கண்-- அண்ட
கோடிகள் --அனைத்தும் தங்குமாறு-- விரும்பி இடம்
கொடுத்து, உயிருக்கு உயிராய் நின்று, அவ்வுயிர்களைத்
தழைக்கச் செய்தது-- எது?
3. மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் --தட்டுப்படாமல் நின்றது எது?
4. சமயகோடிகள் பலவும், "இது-- எங்கள் தெய்வம், இது--
எங்கள் தெய்வம்!" என்று --எவ்விடத்தும் தங்களுக்குள்--
தொடர்ந்து எதிர்வழக்கு ஆடும்படி-- செய்த பொருள் எது?
5. எல்லா இடங்களிலும் பேசப்படுவதும், எல்லாப்
பொருள்களையும் --இயக்கும் அறிவாய் விளங்குவதும்,
உயிர்களுக்கு இன்பப் பேற்றினை வழங்குவதும்-- எல்லா
காலத்திலும்-- நிலைத்து நிற்பதும், ஆகிய பொருள் எது?
6. மேலான --இரவுபகல் அற்ற-- எல்லையில் உள்ள பொருள்
எது?

இந்த ஆறு கேள்விகளுக்கும் --தாயுமானவரே பதிலும்
சொல்கிறார்.

எது?எது? எது? என்ற கேட்ட - அந்த அது - நம்முடைய
கருத்திற்கு இசைந்தபொருளே.

அந்தப் பொருளையே-- கண்ணால் காணும் பொருள்கள்
அனைத்துமாகவும், மெளனமே உருவமான வெளியாகவும்--
(வெட்டவெளியாகவும், சுத்தவெளியாகவும்.
அருள்வெளியாகவும், தூய ஒளியாகவும்) நினைத்து
வணங்குதல் செய்வோம்.

வெளி என்றால் என்ன? விடையாக வருகிறார் வேதாத்திரி
மகரிஷி.

"வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேற்றிவு, காலம் எனும் வளம் நான்கும்
ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வம்" என்கிறார்.

10. அன்பே கடவுள்

- காஜியார் திருக்-குர்-ஆனில் சொற்களைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்.
இது இப்படி, அது அப்படி என்று
மற்றவர்களுக்கு வாய்கிழிய உபதேசிக்கிறார்.
அவரது இதயம் அன்பில் நனையவில்லையெனில்,
அவர் மற்றையோர்க்கு ஆசானாக இருந்து என்ன பயன்?
யோகி தன் ஆடையைக் காவியில் தோய்த்து நிறமேற்றுகிறார்.
ஆனால், அன்பின் நிறம் இன்னது என அவர் அறியார்.
அவ்வாறாயின், இவர் ஆடை
வெள்ளாடை ஆயின் என்? கல்லாடை ஆயின் என” (கபீர்
பாடல்-54)

அன்பும் கருணையும் உடையவன் இறைவன் வேதாத்திரியம்

இயற்கையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அன்பும் கருணையும் தான் எங்கும் எதிலும் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

அன்பு என்பது எந்த ஒன்றையும் உடலாலோ, மனதாலோ தன்னோடு இணைத்துப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது.

அப்படி இணைந்துள்ள மற்றொன்றுக்குத் தனது ஆற்றலைத் தொடர்ந்து அளித்து அதனைக் காத்து வருவது கருணை.

ஒரு முட்டையைப் பாருங்கள். அதிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களையும் ஒன்றிணைத்து அதன் ஓடு பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது போன்றது அன்பு.

முட்டைக்குள்ளிருக்கும் மஞ்சட் கருதான் குஞ்சு ஆக உருவாக இருக்கிறது. அந்த மஞ்சட் கருவுக்கு அதனைச் சுற்றியுள்ள

வெள்ளைக்கரு தேவையான எல்லாப் பொருட்களையும் அளித்து நலமளிக்கின்றது. இது போன்றது கருணை.

ஒரு மாமரத்தில் பிஞ்சுவிடுகிறது. அதனைச் சிறு காம்பின் மூலம் விழுந்து விடாமல் மரமானது பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது அன்பு.

அவ்வாறு பிடித்துக் கொண்டே பிஞ்சு வளர்வதற்குத் தேவையான ரசாயன நீரை அந்த மரம் பாய்ச்சிக் கொண்டே இருக்கிறது. அது தான் கருணை.

உயிரினங்களில் ஒரு குழந்தையைப் பெற்ற தாய் அதனை எப்போதும் தன்னோடு இணைத்துப் பிடித்துக்கொண்டோ அல்லது அது பிரிந்து போய் விடாமல் கண்காணித்துக் கொண்டே இருக்கிறாள் இது அன்பு.

அதே காலத்தில் அந்தக் குழந்தை வளர்வதற்கும் வாழ்வதற்கும் தேவையான பால், உணவு இவைகளை அது வளர்ச்சி பெரும் வரையில் ஊட்டிக் கொண்டே இருக்கிறாள். இதுதான் கருணை.

"ஆறுகுணச்சீரமைப்பு பெற்று மனத்தூய்மை பெறும் போது நம்மிடம் உள்ள அன்பும் கருணையும் பீறிட்டு மேலோங்குகின்றன." (வேதாத்திரி மகரிஷி)

"அன்பையும் கருணையையும் கொண்ட மனிதன் அதை உணர்ந்து தன் வாழ்விலும் செயலிலும் பின்பற்றி வாழ்வதே இறைவழிபாடாகும்." (வேதாத்திரி மகரிஷி)

"அன்பிரக்கம் தொண்டு தவம் ஈகை இன்சொல் ஆன்மிக நெறியாகும் போற்றிக்காக்க துன்பங்கள் குறைந்துவரும்; மேலும் தெய்வத் துணைகிட்டும்; வாழ்வில் புகழ் நிறைவு ஓங்கும்;

நன்முறையில் தனிமனிதன் வாழக்கற்றால்
நாட்டினிலும் வீட்டினிலும் அமைதி ஓங்கும்;
இன்பமயமே எங்கும், இந்த உண்மை
எளிதன்றோ கற்பதற்கும் வாழ்வதற்கும்".
(வேதாத்திரி மகரிஷி)

11. இறைவழிபாடு

இத்தன்மையது என நான் எங்ஙனம் அறிவேன்?
முல்லா அவனை உரத்த குரலில் கூவியழைக்கிறார்.
ஏன்? உன் தேவன் செவிடனா?
சின்னஞ்சிறு பூச்சியின் காலில் மணி கட்டியிருந்தாலும்,
அது இயங்கும்போது ஒலிக்கும் ஓசையைக்
கூட அவன் கேட்க வல்லவன் ஆயிற்றே!
ஜெபமாலையை உருட்டு;
நெற்றி நிறைய விபூதியைப் பூசிக்கொள்.
தலைநிறைய கற்றைச் சடாமுடியை
நீள வளர்த்து அலங்காரமாகத் தூக்கிக் கட்டிக்கொள்.
என்ன செய்தால் என்ன? உன் நெஞ்சில் ஈரம் இல்லை.
அன்பு இல்லை. நீ எப்படி இறைவனை அடைவாய்?...**(கபீர்பாடல் - 67)**

ஆகியப்பாடல்கள், இந்துக்களையும், இஸ்லாமியரையும் பாகுபாடின்றி
அழைத்து அவர்களது இறைவணக்க முறைகளின் மீது கேள்விகளை
எழுப்புகிறது.

அங்கு இங்கு எனாத படி எங்கும் பிரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நினந்தது எது?
தன் அருள் வெளிக்குளே அகிலாண்ட கோடி எல்லாம்

தங்கும் படிக்கு இச்சை வைத்து உயிர்க்கு உயிராய் தழைத்தது எது?’

- என்று ஆண்டவனின் பெருமையைப் பாடுகின்றார், தாயுமானவர்

எல்லாமாகிக் கலந்து நிறைந்த
கடவுளுக்கு நாம் படைக்கும்
ஏற்ற காணிக்கைதான் என்ன?

அவர் ஏற்கும்
காணிக்கைதான் என்ன?
தட்டு நிறைய பூவும் பழமும்
ஏந்தி, பகட்டாக பட்டாடை
உடுத்தி பலர் வியக்க
ஆலயத்தில் படாடோபமாக

வலம் வருபவர்களைப் பார்த்து சிவபெருமான் சிரிக்கின்றார் என்று
கூறுகின்றது தேவாரம்.

‘பொக்க மிக்கவர் பூவும் நீரும் கண்டு
நக்கு நிற்பார் அவர் தம்மை நாணியே!

அதே சிவபெருமான் எவர் உள்ளத்தை ஏற்ற இடமாகத் தேர்வு
செய்கிறார் தெரியுமா? அதையும் அந்த **தேவாரத்தின்** முதல் இரண்டு
அடிகள் குறிப்பிடுகின்றது.

‘நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார் சடைப் புண்ணியன்!

உள்ளார்ந்த அன்பும், இதயம் கலந்த ஈடுபாட்டையுமே இறைவன்
விரும்புகின்றான். அணுவளவும் அன்புணர்ச்சி இல்லாமல் தன்
எலும்புகளையே விறகுகளாக்கி தன் சதைகளையே அறுத்து ஒருவர்
இறைவனுக்குப் படைத்தாலும் அவரால் திருவருளைப் பெற
இயலாது என்கின்றார், **திருமூலர்**.

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போல் கனவில் பொரிய வறுப்பினும்

அன்போடு உருகி அகங் குழைவார்க்கு அன்றி
என் பொன் மணியினை எய்த ஒண்ணாதே!

திருமந்திரத்தின் மேற்கண்ட பாடல் ஆடம்பரமாகச் செய்யப்படும்
வேள்விகள், சிற்றுயிர்களைப் பலிகொடுத்தல் போன்ற செயல்களால்
ஒரு போதும் இறையருளைப்பெற இயலாது என்பதை
உணர்த்துகின்றது.

‘இறைவன் விரும்பும் மலர் எது? என்பதை சொற்சுவையும்,
பொருட் சுவையும் மிளிர் ‘யாழ்நூல்’ இயற்றிய **இலங்கை**
விபுலானந்த அடிகள் அதி அற்புதமாகப் பாடல் ஒன்றில் பகர்கின்றார்.

வினா - விடை வடிவில் அமைந்துள்ள இலக்கியத்தேன்
சொட்டும் அப்பாடலை அனுபவிப்போமா?

‘வெள்ளை நிற மல்லிகையோ?
வேறெந்த மாமலரோ?
வள்ளல் பிரானார்க்கு
வாய்த்த மலர் எதுவோ?
வெள்ளை நிறப் பூவும் அல்ல!
வேறெந்த மலரும் அல்ல!
உள்ளக் கமலமடி
உத்தமனார் வேண்டுவது!
காப்பவிழ்ந்த தாமரையோ!
கழுநீர் மலர்த் தொடையோ!
மாப்பிள்ளையாய் வந்தவர்க்கு
வாய்த்த மலர் எதுவோ?
காப்பவிழ்ந்த மலரும் அல்ல!
கழுநீர்த் தொடையும் அல்ல!
கூப்பியகைக் காந்தளடி
கோமகனார் வேண்டுவது!’

பழுவகைகளாலும், பலவகையான மலர்மாலைகளாலும் சுவை
மிகுந்த நிவேதனங்களாலும் நாம் இறைவனை ஆராதிப்பதும்

அர்ச்சனை செய்வதுமே ஒருவகையில் அர்த்தமில்லாத ஒன்று தானோ என்று சிந்திக்கிறார் பக்தர் ஒருவர்.

காஞ்சி மகா முனிவர் தம் அருளுரையில் இது பற்றி கூறுவதைக் காண்போம்.

‘ஈஸ்வரா! நான் உனக்கு உபசாரம் செய்வதாக நினைத்து பூஜை செய்தாலும் உண்மையில் அபசாரம் அல்லவா செய்வதாகத் தோன்றுகிறது.

மூவுலகும் விரிந்து பரந்த உன் பாத கமலங்களை நீருற்றித் துதிக்க என் சின்னஞ்சிறு பாத்திரத்தின் தண்ணீர் போதுமா?

விண்ணும், மண்ணும் பரந்திருக்கும் உன் திருமேனியை அலங்கரிக்க நான் போர்த்தும் சிறிய ஆடையால் ஆமோ?

உன்னை நமஸ்காரம் செய்தால் என் காலை நீ இல்லாத பக்கமாக என்னால் நீட்ட முடியவில்லையே! சரி! உன்னை பிராத்திக்கலாம் என நினைத்தால் என் மன ஆசையை அறியாதவனாகவா நீ இருக்கின்றாய்.

எல்லாம் ஆன நீயேதான் நானாகவும் இருக்கின்றாய் என்று தெரிந்து கொண்டு நான் வாழ்வதற்கு நீதான் அருள் புரிய வேண்டும். தாயுமானவரின் தமிழ் இதை அற்புதமாக எடுத்துரைக்கின்றது.

”பண்ணேன் உனக்கான பூசை ஒரு
வடிவிலே

பாவித்து இறைஞ்ச ஆங்கே

பார்க்கின்ற மலருடு நீயே இருத்தி அப்

பனிமலர் எடுக்க மனமும்

நண்ணேன் அலாமல் இரு கைதான் குவிக்க எனில்

நாணும் என் உளம் நிறி நீ

நான் கும்பிடும் போது அரைக்கும்பி டாதலால்

நான்பூசை செய்யல் முறையோ”

மேலும் இறைவனுக்கு உகந்த வழிபாடு. எது என்பதையும் சொல்கின்றார் **தாயுமானவர்**.

நெஞ்சகமே கோயில்! நினைவே சுகந்தம்! அன்பே
மஞ்சன நீர்! பூசை கொள்ளவாராய்! பராபரமே!

வாக்கிற்கு **அருணகிரியார்** வடிவேலனுக்கு ஒரு வினோதனமான
மாலையைச் சூட்ட விரும்பி அம்மாலையை எதை எதைக் கொண்டு
அமைக்கிறார் என்று பார்க்கலாமா? **திருப்புகழில்** அந்த செந்தமிழ்
மந்திரமாலையின் செய்முறை விளக்கத்தை விவரிக்கின்றார்.

‘ஆறுமுகப் பெருமானே! என்றும் உங்களையே எண்ணி மகிழும் என்
உள்ளமாகிய பூவே அந்த உன்ன மாலையின் குஞ்சமாக அமைய
வேண்டும். தொடுக்கும் கயிறு என்ன தெரியுமா?’

தூய அன்பு நாரினால் அது அமைய வேண்டும். தாங்கள் வெற்றி
வடிவேலினால் ஓங்காரத்தை எழுதிய என் நாவில்
ஒலிக்கும் ஓசையால் அம்மாலை ஒளிவிட வேண்டும்.

ஞானமே நறுமணமாக, வாசனையாக அம்மாலையில் வீச
வேண்டும். அறிவாகிய வண்டே அந்த மாலையைச்
சுற்ற வேண்டும். இதுவே என் விருப்பம். அதை நிறைவேற்றுவீர்
என வேண்டுகிறார்.

ஆசைகூர் பத்த நேன்மனோ பத்ம
மானபு வைத்து நடுவேயன்
பானநூ லிட்டு நாவிலே சித்ர
மாகவே கட்டி யொருஞான
வாசம்வீ சிப்ர காசியா நிற்ப
மாசிலோர் புத்தியளிபாட
மாத்ருகா புஷ்ப மாலைகோ லப்ர
வாளபா தத்தி லணிவேனோ

மேற்கண்ட முறையில் வித்தியாசமாக, வித்தகமாக அமைந்த
அற்புதச் சொற்புத அரிய மாலையை தன் பன்னிரண்டு

தோள்களிலும் அணிந்து தோற்றம் தருகிறான், வேலவன் என்று பெருமிதம் பொங்கப் பேசுகின்றார் அவர்.

‘மல்லேபுரி பன்னிருவாகுவில் என்
சொல்லே புனையும் சுடர் வேலவனே!

மேற்கண்ட விதம் கந்தர்அனு பூதியில் பாடும் **அருணகிரியார்** தித்திக்கும் திருப்பரங்குன்றம் திருப்புகழ் ஒன்றிலும் அதைப் பதிவு செய்கின்றார்.

இருக்கு மந்திர மெழுவகை முனிபெற
உரைத்த சம்பரம சரவண பவகுக
இதத்த இங்கித மிலகிய அறுமுக எழில்வேளென்
றிலக்க ணங்களு மியலிசை களுமிக
விரிக்குமம்பல மதுரித கவிதனை
யியற்று செந்தமிழ் விதமொடு புயமிசை புனைவோனே!

‘**நாவுக்கரசர்**’ என ஆண்டவனாலேயே பட்டம் சூட்டிப் பாராட்டு பெற்றவர் அப்பர். அவர் **தேவாரத்தில்** தெரிவிக்கின்றார்.

காயமே கோயிலாகக்
கடிமனம் அடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக
மனமணி இலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா
நிறைய நீர் அமைய ஆட்டிப்
பூசனை ஈசனார்க்குப்
போற்றவிக் காட்டினோமே!

வேதாத்திரியத்தில் இறைவழிபாடு.

”அஞ்சுவதுதேன் துணிந்துரைப்போம்
அறிவேதான் தெய்மென்று“ (**வேதாத்திரியம்**)

- உணவு, உழைப்பு, ஓய்வு, உடலுறவு மற்றும் எண்ணம் ஆகியவைகளின் அளவும் முறையும் மாறாமலும், அலட்சியம் செய்யாமலும் இயற்கை விதிகளுக்கு இசைந்தும் வாழ்வதே இறை வழிபாட்டின் முதல் படியாகும்.
- உபயோகமற்ற தீய எண்ணங்களை மனதிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவது இறைவழிபாட்டின் இரண்டாவது படியாகும்.
- தன்னுள் எழும் ஆசைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வது இறைவழிபாட்டின் மூன்றாவது படியாகும்.
- தீமையைத் தவிர நன்மையேதும் இல்லாத சினத்தை பட்டியலிட்டு, அதற்குக் காரணம் அறிந்து பொறுப்புணர்ந்து சினத்தைத் தவிர்ப்பது இறைவழிபாட்டின் நான்காவது படியாகும்.
- எந்த கவலையாக இருந்தாலும் பட்டியலிட்டு அனுபவித்தே தீர்க்க வேண்டியவை தள்ளிப் போடவேண்டியவை, அலட்சியம் செய்ய வேண்டியவை மற்றும் உடனடியாக தீர்க்க வேண்டியவை என இனம் பிரித்துக் கொண்டு கவலைகளில் இருந்த விடுபட்டு மனதை மகிழ்ச்சியில் வைத்துக் கொள்ளுதல் இறைவழிபாட்டின் ஐந்தாவது படியாகும்.
- மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலிலும் விளைவாக வருவது இறைவனின் தீர்ப்பே என்று உணர்ந்து, தனக்கும் பிறருக்கும் துன்பம் பயக்காத வகையில் விழிப்பு நிலையில் இருந்து ஒவ்வொரு செயலையும் ஆற்றுவது இறைவழிபாட்டின் ஆறாவது படியாகும்.
- ஒவ்வொரு தோற்றங்களிலும், பொருள்களிலும் ஊடுருவி நிற்பது இறைநிலையே என்பதை அறிந்து, இறைநிலையின் தன்மாற்றத்தில் இறுதியாக மலர்ந்தது மனிதனே உணர்ந்து கொள்வது இறைவழிபாட்டின் இறுதியாகும்.

அருளாளர்கள் காட்டிய வழியில் நாம் அன்றாடம் ஆராதனை மேற்கொண்டால் இம்மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்.

12.நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்

உன் தேவன் உன்னருகே இருக்கிறான்.

நீயோ அவனைப் பார்ப்பதற்காகப் பனைமரத்தில் ஏறுகிறாய்.

பிராமண குரு வீடு வீடாகப் போய் இறை நம்பிக்கையை விதைக்கிறான்.

மக்களைத் தன்பால் ஈர்க்கிறான்.

வாழ்வின் நிஜமான நீரூற்று உன்னருகே உள்ளது.

நீயோ வழிபாடு செய்வதற்காக ஒரு கல்லை நட்டு வைத்து, எதிரே முணுமுணுக்கிறாய்.

‘என் தேவன் எவ்வளவு இனியன் என்று நான் ஒருபோதும் கூறேன்.

மூச்சை அடக்கி யோகம் செய்வதும், ஜெபமாலை உருட்டுவதும்,

புண்ணியம் பாவம் என்பதும் எல்லாமே வீண்.

பயன்படாது. வெறும் அபத்தம். ...**(கபீர் .பாடல் - 21)**

குறிப்பாக இப்பாடல்,

“நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுஷ்பந் சாத்தியே
சுற்றிவந்து முணமுணென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ”

என்று ‘சிவவாக்கியர்’ குறிப்பிட்டதையே குறிப்பிடுகிறது.

- ‘கல்லை வணங்கினால் கடவுள் தெரிவார் என்றால், நான் கல்லுக்குப் பதிலாக மலையை வணங்குவேன். ஆனால் பாருங்கள், மாவு அரைக்கும் என் வீட்டு ஆட்டுக்கல், கடவுளை விடவும் பயனுள்ளதாக இருக்கிறது’ **என்றவர் கபீர்.**

கபீர் வாழ்ந்த 15-ம் நூற்றாண்டில், மக்களுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெரிதாகப் பாராட்டப்பட்டன. ‘பிராமணரும் களிமண்தான், பனியாவும் களிமண்தான். இந்த உலகில் உள்ள அனைத்துமே களிமண்தான். இந்தக் களிமண்ணில்தான் நாம் எல்லோரும் சந்திக்கிறோம்’ என்று சொல்லி, சாதிப் பெருமைகளைத் தகர்த்தார் கபீர்.

கல்லில் கடவுளா?

நமது நாட்டிலே பிறந்த ஞானிகள் சிலர் உருவ வணக்கத்தைக் கண்டித்திருக்கின்றனர்.

எங்கும், எல்லாப் பொருள்களிலும் பரந்துள்ள இறைவனை ஒரு கல்லிலோ, ஒரு மரக்கட்டையிலோ, ஒரு செம்புப் பதுமையிலோ இருப்பதாக நினைப்பது அறியாமை என்று பலர் பாடியிருக்கின்றனர்.

சிறப்பாகச் சித்தர்கள் என்பவர்களிலே பலர் இக்கருத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

உலக நிலையாமையைப் எண்ணிப் எண்ணிப் பாடும் பட்டினத்தாரும் விக்கிரகங்களில் இறைவன் இல்லை என்றே பாடியிருக்கின்றனர்.

அவர் பாடியுள்ள பாடல்களிலே இரண்டு பாடல்களை இங்கு காண்போம்.

இறைவன் எங்கே இருக்கின்றான் என்று தேடித் திரிந்து தடுமாற வேண்டாம். அவன் சொல் வடிவமாக நிற்கின்றான். ஆதலால் சொல்லிலே இருக்கின்றான்.

"இறைவன் சொல்லின் பொருளாக. சொல்லின் முடிவான பொருளாக இருக்கின்றான்.

"சொற்களையும், சிறந்த பொருளையும் கொண்ட வேத மந்திரப் பாடல்களிலே இறைவனைக் காணலாம். வேத மந்திரங்களின் உருவமாக இறைவன் இருக்கின்றான்."

"இரவிலும் இறைவன் பரவியிருக்கின்றான்."

"குற்றமற்ற வான வெளியெங்கும் இறைவன் பரந்து நிற்கின்றான். உலகில் உள்ள எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்தவர்கள், எது உண்மை, எது பொய் என்ற உண்மையை அறிந்தவர்கள், பொய்யை விலக்கி

உண்மையைப் பின்பற்றி நடப்பவர்கள் ஆகிய அருளுடையோர் உள்ளத்திலே இறைவன் இருக்கின்றான் என்றும் இருப்பான்.”

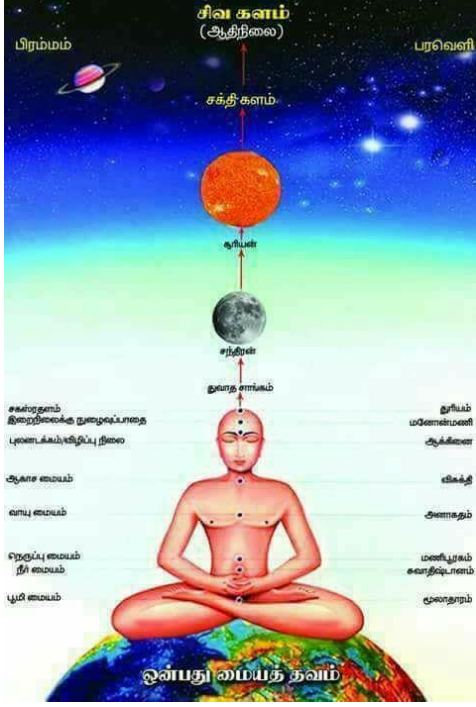
”யார் இறைவனையே எப்பொழுதும் நினைத்து அன்பு செலுத்துகின்றார்களோ அவர்களை விட்டு இறைவன் பிரியவே மாட்டான். எப்பொழுதும் அவர்களுடனேயே இணைந்து. இரண்டறக் கலந்து வாழ்வான்.”

”உண்மையாகவே இறைவன் இருக்குமிடம் எது? சொல், சொல்லின் பொருள், வேதம், இரவு, வானவெளி, தத்துவ ஞானிகள் உள்ளம், அன்பர்கள் மனம், இவைகள் ஈசன் இருக்கும் இடம்.

இவற்றை விட்டு கல்லையும், செம்மையும் கட்டிக் கொண்டு அழுவதனால் இறைவனைக் காண முடியுமா?

கல்லிலும் செம்பிலுமா எங்கள் இறைவன் வீற்றிருப்பான்? இல்லை. இந்த உண்மையை உணருங்கள்” என்று பாடினார் பட்டினத்தார்.

சொல்லினும், சொல்லின் முடிவிலும், வேதச் சுருதியிலும், அல்லிலும், மாசற்ற ஆகாயம் தன்னிலும், ஆய்துவிட்டோர் இல்லிலும், அன்பர் இடத்திலும் ஈசன் இருக்கும் இடம். கல்லிலும் செம்பிலுமோ இருப்பான்? எங்கள் கண்ணுதலே?

பட்டினத்தார் இன்னொரு பாடலிலும்-
இறைவன் உருவங்களில் இல்லை
என்பதை விளக்கிச் சொல்லுகிறார்.

”உளியிட்டுச் செய்த கல்லுருவத்தை
வணங்க மாட்டேன். சுண்ணாம்பைக்
கொண்டு, இறைவனுக்கு ஒப்பென்று
அமைந்த சுண்ணாம்புச் சிலையை
வணங்க மாட்டேன்.

பிடித்த அழுக்காகிய களிம்பு போகும்படி
புளியிட்டு விளக்கி வைக்கும்
இரும்பால் ஆகிய உருவத்தையும்
வணங்க மாட்டேன்.

ஏனென்றால், கல்லுருவிலும், சுண்ணாம்புப் பதுமையிலும், செம்புச் சிலையிலும் தெய்வம் இருப்பதாக நம்புவது அறிவீனம்.”

”மாற்றுயர்ந்த பொன்போல் பிரகாசிக்கும் இறைவனுடைய இரண்டு
பாதங்களையும் என் உள்ளத்தில் பதிய வைத்துக் கொண்டேன்.

இப்படிச் செய்வதுதான் உண்மையாக இறைவனைக் காணும்
முறையாகும். இதுவே பிறர் அறியும்படி செய்யும் உண்மையாகும்.

இவ்வுண்மையை வெளியிட்டு, என் உள்ளத்திலே இரண்டு
பாதமலர்களையும் அடைத்து வைத்தேன்.

இதன் பிறகு நான் வேறு ஒன்றையும் விரும்பவில்லை. இதுவே
எனக்கு எல்லா இன்பங்களையும் தருவதாகும்” என்று சொல்லுகிறது
பட்டினத்தாரின் அப்பாடல்.

[உளியிட்டகல்லையும், ஒப்பிட்ட சாந்தையும், ஊத்தை அறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகிலேன். உயர் பொன் எனவே,
ஒளியிட்ட தாள் இரண்டு உள்ளே இருத்துவது உண்மை, என்று
வெளியிட்டு, அடைத்து வைத்தேன். இனிமேல் ஒன்றும் வேண்டிலனே!

உருவ வழிபாடு தேவையில்லை என்பது வேதாத்திரி மகரவியின்
கருத்தாகும்.

வேதாத்தரி மகரசியின் உருவ வழிபாடு பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கொள்கைகள், இன்றைய வழிபாடு தொடர்பான சிக்கல்களைப் போக்கி அறிவுப் பூர்வமான வழிபாட்டிற்று வழி வகுப்பதை அறிய முடிகிறது.

இச்சையைத் தொழிலாக உடைய ஆன்மாவை அதன் போக்கிலிருந்து திருப்பிவிட வேண்டும் அதற்கு உள்பயிற்சி அவசியம். இப்பயிற்சி அனுபவத்தால் வருகிறது. அதனை

1. ஓர்மை நிலை
2. அடக்க நிலை
3. ஒடுக்க நிலை

என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் அடக்குகிறார் மகரிஷி.

அறிவு செம்மையாகி அடங்கி லயமாகவும் பயிற்சி ஆலயம் ஆகும். ஆ + லயம் = ஆலயம் எனபதில் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் பணி நடைபெறுகிறது.

இப்பணிக்கு அடிப்படை ஆலயங்களில் உள்ள விக்கிரகங்கள் ஆகும்.

இவற்றை உருவப் படிமங்கள் என்பது பொருந்தும். இந்த உருவங்களை வழிபடுவது என்னும் நிலை அதன் மூலம் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் மனநிலை இன்று பரவலாக வளர்ந்து வந்துள்ளது.

இந்த உருவ வழிபாட்டு வளர்ச்சியே சடங்குகளுக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்கின்றது.

விக்கிரக வழிபாடு எவ்வாறு வந்தது என்பது பற்றிய அவரது விளக்கம் அறிவார்ந்த நிலையில் அமைந்திருக்கிறது.

மனிதன் அவனைவிட மனத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காகவோ அல்லது உயர்த்திக் கொள்வதற்காகவோ கடவுளைச் சிருஷ்டிக்க ஆரம்பித்தான்.

இவனுடைய எண்ணம் குணங்கள் இவை எல்லாவற்றையும் கடவுளுக்கு ஏற்றி வைத்தான். இவனது தேவைகளைக் கடவுள் தேவையாகக் கருதினான்.

ஆதனால் உருவங்களைப் படைத்து அதில் அணிகலன்களை அணிவித்துச் சடங்குகளை இணைத்து வழிபடத் தொடங்கினான் என்று அறிவுப் பூர்வமான விளக்கத்தை மகரிஷி தருகிறார்.

”உடல் நலம் அறிவோடு செல்வம் கீர்த்தி
ஒழுக்கம் வீரம் அழகு காதல் ஞானம்
கடமை உணர்வினைப் பெற்று இனிது வாழ
கற்பனையால் கருத்துயர்த்த நினைத்த முன்னோர்
உடல்நலம் முதலான ஆற்றலெல்லாம்
ஒன்றிணைந்து உருவமைத்து நம்புதற்கு
கடவுள் ”கதைகள்” பலவும் கற்பித்தார்கள்.
கருத்துயர்ந் தோர்க்கு இச்சடங்கு தேவையில்லை”

(மாக்.பக்.80)

என்று கூறுகின்றார். உருவ வழிபாட்டின் மூலம் இறைவனை வழிபடுவதைவிட அகத்தவத்தால் இறைவனை வழிபடுவதே சாலச் சிறந்தது எனக் கண்டுபிடித்துக் கூறுகிறார்.

சிலை வணக்கத்தின் எல்லை.

”இறைநிலையே அறிவாக இருக்கும்போது
இவ்வறிவை சிலை வடிவத் தெல்லை கட்டி
குறை போக்கப் பொருள், புகழ், செல்வாக்கு வேண்டிக்
கும்பிட்டுப் பலன் கண்ட வரையில் போதும்
நிறை நிலைக்கு அறிவு விரிந்துண்மை காண
நேர்வழியாம் அகத்தவத்தைக் குருவால் பெற்று
முறையாகப் பயின்றுன்னில் இறையைத் தேட
முனைந்திடுவீர் காலம் வீணாக்க வேண்டாம்.” (ஞாக.பா.1332)

என்று அறைகூவல் விடுத்து உருவ வழிபாட்டை விடுத்து அகத்தவ நிலைக்கு மானுடத்தை அழைக்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

13.எல்லாம் வல்ல தெய்வமது

“நான் திருக்கோயில் மணியை அடிக்கவில்லை.
எந்தப் பீடத்திலும் விக்கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவில்லை.
எந்தப் பதுமைகளையும் பூக்களால் அலங்கரிக்க வில்லை.
ஊனினை வருத்தும் எந்தக் கடுந்துறவும் இறைவனுக்கு உவப்பாகா.
ஆடைகளைக் களைந்து உணர்ச்சிகளை
ஒடுக்குவது மட்டுமே இறைவனை மகிழ்விக்காது.
அன்பின் வழியது உயிர்நிலை என்பதை அறிந்தவன்,
நேரிய வழியினின்றும் பிறழாது நடப்பவன்,
உலக நடவடிக்கைகளின் ஊடேயும்
தெளிந்த சிந்தையனாய்த் திகழ்பவன்,
மன்னுயிர்களையும் தன்னுயிர்போல் நேசிப்பவன் எவனோ,”
அவனே அழிவில் பொருளாம் ஆண்டவனை அடைகிறான்.
அவனோடு மெய்ப்பொருளாம் இறையும் என்றென்றும் உறைகிறது.
(கபீர் பாடல் - 65)

“சுயமாய்ச் சிந்தித்தே தெளிவாய்” வேதாத்திரியம்

“எல்லாம் வல்ல தெய்வமது எங்கும் உள்ளது நீக்கமற
சொல்லால் மட்டும் நம்பாதே சுயமாய்ச் சிந்தித்தே தெளிவாய்
வல்லாய் உடலில் இயக்கமவன் வாழ்வில் உயிரில் அறிவுமவன்.
கல்லார் கற்றார் செயல் விளைவாய்க்காணும் இன்ப துன்பமவன்.
அவனின் இயக்கம் அணுவாற்றல் அணுவின் கூட்டுப் பக்குவம் நீ
அவனில் தான் நீ உன்னில் அவன் அவன் யார்? நீயார்? பிரிவேது?
அவனை மறந்தால் நீ சிறியோன் அவனை அறிந்தால் நீ பெரியோன்
அவன் நீ ஒன்றாய் அறிந்த இடம் அறிவு முழுமை அது முக்தி.”

இறைவன் என்பவர் தனியாக வெளியில் இல்லை, உள்ளத்திலே
உறைபவனே இறைவன்.

அதைப் போய் வெளியில் பல தேடுகின்றனர் என்கிறார் மகரிஷி.
அப்படி இருக்கையில் நடட கல்லைச் சுற்றி வந்தால் அது பேசுமோ?
என்கிறார் சிவவாக்கியார்.

”உன்னிலே நானடங்க என்னுளே நீ விளங்க
உனது தன்மை ஒளிர என்னுள்ளத் தூய்மை பெற்றேன்
இன்னும் வேறென்ன வேண்டும் இப்பேறு பெற்ற பின்னர்
எடுத்த மனிதப் பிறப்பெய்தியதே முழுமை”என்கிறார் வேதாத்திரி
மகரிசி.

14.நாதன் உள்ளிருக்கையிலே

இறைவழிபாட்டிற்கான சடங்குகளிலும், சம்பிரதாயங்களிலும்
உடன்பாடில்லாதவர் கபீர்தாசர். இறைவன் நம் உள்ளேதான் உள்ளார்.
அவரை வெளியில் தேடுவது அறிவீனம் என்பதைப் பல
பாடல்களிலும் குறிப்பிடுகிறார்.

அன்பின் வழியே இறைவனை அடையும் வழி என்பது கபீர்தாசரின்
இறைக்கொள்கை. அன்பின் பேரொளியை கண்டவரே உய்வு பெற
இயலும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

[பூந்தோட்டத்திற்கு நீ போக வேண்டாம்.

என் நண்பனே, அங்கே போகாதே.

உன் உடம்பிலேயே மலர்வனம் உள்ளது.

ஆயிரம் இதழ்த் தாமரை மீது நீ அமர்ந்து கொள்.

அங்கிருந்தபடியே எல்லையற்ற பேரழகை

அகக்கண்ணால் கண்டு நீண்ட நேரம் உற்று நோக்கு (கபீர்பாடல் - 4)

வாய்மையைப் போற்றுபவர், செருக்கும் வஞ்சனையும் அற்றவரே
இறைநிலையை அடையமுடியும் என்பது கபீர்தாசர் மீண்டும் மீண்டும்
சுட்டிக்காட்டும் இறைவழிபாட்டு முறை.

கடவுள் ஒவ்வொரு ஜீவனிலும் அதன் அறிவாகக்
குடிகொண்டிருக்கிறார் என்பதை சிவவாக்கியார்,

”நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுஷ்பந் சாத்தியே
சுற்றிவந்து முணமுணென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா

நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ”

கடவுள் என்ற சொல்லுக்கு என்ன விளக்கம்? மகரிஷி சொல்கிறார்.
உள் கடந்து போ - அதுதான் கடவுள் என்கிறார்.

”கட-உள் என்று சொல்லவிட்டான் கருவறிந்தோன்
கருத்தறியான் ஊன்றிஇதைக் காணவில்லை.
கட-உள் என்ற ஆக்கினையின் குறிப்பைமாற்றி.
கண்டறிந்த நிலைக்கே அப்பெயரைக் கொண்ட
கட-உள் என்ற இரு சொல்லை ஒன்றாய்க்கூட்டிக்
கடவுள் என்றே சொல்லிச் சொல்லி வழக்கமாச்சு!
கட-உள்! என்று மனிதன்ஒரு குறிப்புத் தந்தான்
கடவுள் எங்கே? என்றுபலர் தேடுகின்றார்.”

இறைவன் என்பவர் தனியாக வெளியில் இல்லை, உள்ளத்திலே
உறைபவனே இறைவன். அதைப் போய் வெளியில் பல
தேடுகின்றனர் என்கிறார் மகரிஷி. அப்படி இருக்கையில் நட்ட
கல்லைச் சுற்றி வந்தால் அது பேசுமோ? என்கிறார் சிவவாக்கியார்.

”உன்னிலே நானடங்க என்னுளே நீ விளங்க
உனது தன்மை ஒளிர என்னுள்ளத் தூய்மை பெற்றேன்
இன்னும் வேறென்ன வேண்டும் இப்பேறு பெற்ற பின்னர்
எடுத்த மனிதப் பிறப்பெய்தியதே முழுமை”

என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

சிவம் என்பது அசைவற்ற, எல்லையற்ற நிலை. அது அசையும்
போது சக்தி. அலைந்தால் மனம். அடங்கினால் சிவம். மனம்
அடங்கி எந்தக் காட்சியும் இல்லாத நிலை - சிவம்.

”இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும், மருள் நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு”

என்பது திருக்குறள். மாசறு காட்சி- ஏகம். ஏகத்தைக் காண்பவரிடம் இன்பம் மட்டுமே இருக்கும். வாழ்க்கையே பேராட்டமாக இருக்கிறது. மனம் சுகத்தைத் தேடுகிறது.

தேடுவது பொருளாகவோ, உறவாகவோ இருக்கக் கூடும் போது நாட்டம் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க சுகம் துன்பமாக மாறுகிறது.

மனம் தேடுவது சுகம். தேடுமிடம் தான் தவறானது.

அளப்பரிய இன்பத்தைத் தன்னுள்ளே கண்டவன் துறவி. அவன் கடும்பற்றுள்ளவன். தன்னையே பற்றிக் கொண்டான்.

"தேடாதே. பார்" -இயேசுநாதர்.

" Have a look " - இரமணர்

"உன்னை நீ அறிந்த போது அனைத்தையும் அறிந்தவனாகிறாய்.-
- உபநிடதம்.

"யாதெனின் யாதெனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்" - குறள்.

"அவனில் தான் நீ உன்னில் அவன்
அவன் யார் நீ யார் பிரிவேது?

"அவன் நீஒன்றாய் அறிந்த இடம்
அறிவு முழுமை அது முக்தி"- மகரிஷி

நான் யார் ? என்ற கேள்வியை எழுப்ப, தன்னை அறியும் முயற்சி தான் மனிதனை மகிழ்வாக வாழச் செய்ய இன்றியமையாததாகும் .இதுவே " தன்னை அறிதல்" , "தன்னுணர் நிலை" , "நான் யார்" என்பது.

நான் என்பது ரூபமா? அரூபமா? பொருளா? சக்தியா? உடலா?
மனமா?அறிவா? நான் எங்கே இருந்தேன்?

எப்படி இருந்தேன்? ஏன் வந்தேன்? எங்கே வந்தேன்? ஏன்
இருக்கிறேன்? எனக்குச் செல்வேன்? எப்படி முடிவேன்?

என்று மூலமும், முடிவும் எதுவென அறிய ஆறாவது அறிவின் பண்பட்ட நிலையே தன்னுணர் நிலை.

இதனை உணர்ந்து கொள்ளும் போது இறைநிலையே நானாக என்னுளே அறிவாக விளங்குவது தெளிவாகும்.

மனஅலைகளின் சுழல் விரைவு குறைய குறைய மனத்தின் நிலைபொருளான அறிவாகி மனமே தரத்தில் உயருகிறது. பிறகு மனம் அசைவற்று அறிவே அகக்காட்சியாகும்.

இங்குதான் " அவனே நான் , நானே அவன் " என்ற அறிவின் முழுமைப்பேறு கிட்டுகிறது என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

மார்கழியையும் டிசம்பர் மாதத்தையும் "கிழக்கும் மேற்கும் என்பார்கள். மார்கழியையும் ஆண்டாளையும் பிரிக்க முடியாது.

பன்னிரண்டு வைணவ [ஆழ்வார்களில்](#) ஒருவரான [ஆண்டாள்](#) பாடிய நூல் திருப்பாவை ஆகும்.

இது 30 பாடல்களால் ஆனது. வைணவப் பக்தி நூல்களின் தொகுப்பான [நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தின்](#) 473 தொடக்கம் 503 வரையுள்ள பாடல்கள் திருப்பாவைப் பாடல்கள் ஆகும்.

"மாயோமாய் வந்து நம் தூமலர் தூவித் தொழுது
வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப்
போய பிழையும் புகுதருவா நின்றளவும்
தீயனுள் தூசாகும்செப்போலோர் எம்பாவாய்."

போய பிழை என்பது பழவினை. புகுதருவா என்பது புதுவினை - ஆகாம்யம்.

இந்த சஞ்சிதப் பிராரப்தமும், ஆகாம்யமும் எல்லா வினைகளும் வாயினால் பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க, அதாவது உன்னைக் கொண்டு என்னில் வைத்தேன், என்னையும் உன்னில் இட்டேன் என்று பேசுவார்கள் ஆழ்வார்கள்.

இந்த முறையில் அவனை முன் வைத்து இவன் அதில் இணக்கமாகி விட்டானேயால் அந்த நிலையில் அவனே பேசுவது, அவனாகவே நிற்பது, அவன் நினைவாகவே ஆவது, அவன் நினைவிலேயே காரியத்தைச் செய்வது என்ற போது அவனாகி விடுகிறான்.

அந்த நிலையில் போய பிழையும் புகுதருவா நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்செப்போலார் எம்பாவாய் என்று நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள்.

கடவுள் தன்மைப் பற்றி விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் சொல்கிறார் மகரிஷி

"கண்காது மூக்கு வைத்துக் கதைகள் சொல்லிக் கருத்துக்குக் கடவுள்தனைச் சிறுமை யாக்கி. புண்பட்ட நெஞ்சங்கள் மேலும் புண்ணாய்ப் போகும் வழியறியாது தவித்து. வாழ்வில் கண்கலங்கி நிற்போர்க்கும், கடவுள் தன்மை கர்மத்தின் விளைவாக எழுந்தியங்கும் உண்மையினை விளக்குவதே, இக்காலத் திற்கு ஒத்தஉயிர்த் தொண்டாகும். உணர்வோம்!செய்வோம்!" (ஞாக.பா.1832)

இறைவனின் இன்னொரு பக்கம்தான் மனிதன் அல்லது மனிதனின் மருபக்கமாக இருக்கும் இறைவனை தெளிவுபடுத்துவது தான் 'வேதாத்திரியம்'

"அண்டத்தில் கடவுளாய் அழைக்கப் படுபவன் பிண்டத்தில் உயிரெனப் பேசப்படுகிறான் . கண்டத்தின் மேலே கருத்தை நிறுத்தினோன் அண்டத்தும் பிண்டத்தும் அவனையே காண்கிறாய்" (ஞாக.பா.1127)

மனித மனத்தின் உட்பொருளாக, இருப்பு நிலையாக இருப்பதே இறைநி லையாகும்.

நிலைபொருள் நிலையில் அறிவாகவும், அலைபொருள் நிலையில் மனமாகவும், இரண்டுமாகவும் இருப்பவன் மனிதன்.

அலையை நிறுத்தி அழைக்கு அடித்தளம் கண்டால் அதுவே நிலை. நிலை என்ற இருப்பு நிலைதான் தெய்வமாகவும், அறிவாகவும் இருக்கிறது .

இதுவே அகண்டாகார பேரியக்க மண்டலத்தில் எங்கும் நீக்கமற நிலைத்து உள்ள சுத்தவெளியாக இருக்கிறது.

அகண்டாகார பேரியக்க மண்டலத்தில் சுத்தவெளி அறிவும் மனமுமாக இயங்கும் சீவனில் உயிர்த்துகளாகிய விண்ணின் மையத்தில் இருப்பதுவும் அதே சுத்தவெளி தான் .

அதுவே பேரியக்க மண்டலம் அனைத்தையும் சூழ்ந்து அழுத்தி எல்லாவற்றையும் முறையாக இயங்கச் செய்கிறது.

சீவனுக்குள்ளாக அமைந்த சுத்தவெளி அதன் படர்க்கை நிலையென்ற மனத்தால் தனது அலையாற்றலால் தோன்றி இயங்கும் அனைத்தையும் சீவன்களின் மூலமும் மனிதனின் சிந்தனையின் மூலமும் உணர்ந்து கொள்கிறது என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

நான் யார்? என்ற ஆராய்ச்சி இறையணர்வில் முடியும். இறைநிலையை உணரத் தொடங்கினால் மனதில் தெளிவுண்டாகும்.

ஆசைகள் ஒழுங்கு பெறும். எது எல்லாவற்றுக்கும் பெரிதோ, அதைவிடப் பெரியது வேறெதுவும் இல்லையோ, அந்தப் பரம்பொருளை உணரும்போது, ஆசை உண்டாக இடம் ஏது?

உடல் அளவில் குறுக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, நான் வல்லவன், செல்வந்தன், பெரியவன், அழகன் என்ற தற்பெருமை உண்டாகிறது.

அல்லது ஏழை, நோயாளி என்ற தாழ்வு நிலை உண்டாகிறது. யாரோடும் ஒப்புமை இல்லாத ஒரு பெரிய பொருளாக நானே இருக்கும் நிலையை உணர்ந்துவிட்டால் தற்பெருமை உண்டாகாது.

நானே பிரம்மாக இருக்கிறேன். பிரம்மமே எல்லாமாக இருக்கிறது என்று உணரும்போது, எதன் மீது ஆசை கொள்வது? பற்று வைப்பது?

அந்நிலையில் "நான்" என்னும் அகப்பற்று, "எனது" என்ற புறப்பற்றுக்கள் நம்மை விட்டு விலகுகின்றன.

தன்னை அறிந்த நிலையில் உள்ளுணர்வில் அன்பும் அறிவும் பிறக்கிறது. அந்நிலையில் ஞானிகள் எல்லாம் சொல்கின்ற ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு மலர்கிறது.

அப்போது அறிவில் பூரணத்துவமும், அடக்கமும், அமைதியும் உண்டாகும். மனம் அத்துாய்மையான நிலையில் இவ்வுலகம் முழுமைக்கும் வாழ்வு தரும் நிறைநிலையைப் பெறுகிறது என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

இரண்டு இளம் துறவிகள்.

தியானத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள்.

ஒருவர் சொன்னார். 'நான் நானாக இல்லை.

வாழ்வோடு முழுக்கக் கலந்துவிட்டேன்.

இதுதான் ஜென் நிலை!'

இரண்டாவது துறவி கேட்டார்.

'எப்படிச் சொல்கிறாய்?'

'ஆற்றில் மரக்கட்டை மிதக்கிறது, பார்த்திருக்கிறாயா?'

'ஆமாம். அதற்கென்ன?'

'அந்த மரக்கட்டை நீரோட்டத்தை எதிர்த்துப் போரிடுவதில்லை.

அதன் போக்கில் இதுவும் செல்கிறது.

அதுபோல, நானும் என்னுடைய தனிப்பட்ட உணர்வை இழந்துவிட்டேன், எதையும் எதிர்ப்பதில்லை, முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்,

எந்த முனைப்பும் எதிர்பார்ப்பும் இல்லாதபடி
வாழ்க்கையின் நீரோட்டத்தில் மிதந்து செல்கிறேன்!

இரண்டாவது துறவி சிரித்தார்.

‘அப்படிப் பார்த்தால் நான்தான் உன்னைவிட அதிகம் ஜென்னில்
கலந்திருக்கிறேன்!’

‘எப்படி?’

‘தண்ணீரில் பனிக்கட்டி மிதக்கிறது, பார்த்திருக்கிறாயா?’

‘ஆமாம். அதற்கென்ன?’

‘அந்தப் பனிக்கட்டியையும் தண்ணீரையும் பிரித்துச்
சொல்லமுடியாது. இரண்டும் ஒன்றாகக் கலந்துவிட்ட நிலைமை.
அதேபோல், நானும் என்னுடைய உணர்வை இழந்து வாழ்க்கையின்
நீரோட்டத்தில் பனிக்கட்டியாக மிதக்கிறேன்!’

இவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்துக்கொண்டே அவர்களுடைய குருநாதர்
வந்தார்.

‘முட்டாள்களே, நீங்கள் இருவரும் இன்னும் ஜென்னைப்
புரிந்துகொள்ளவில்லை! என்றார்.

‘என்ன சொல்கிறீர்கள் குருவே?’

‘தண்ணீரில் மரக்கட்டையாகவோ, பனிக்கட்டியாகவோ மிதப்பது
ஜென் அல்ல. அந்தத் தண்ணீராகவே ஆகிவிடுவதுதான்! என்றார்
குருநாதர்.

‘நீங்கள் இருவருமே அந்த நிலையை இன்னும் எட்டவில்லை.’
என்றார்.

15.வேதாத்திரி மகரிஷியின் தத்துவங்கள்

- மனத்தூய்மை, சத்தான உணவு, அளவான உழைப்பு, முறையான ஓய்வு இவற்றைப் பின்பற்றினால் உடல்நலத்துடன் வாழலாம்.
- இன்றைய உலகில் பணத்திற்கும், பண்புக்கும் போட்டி நிலவுகிறது. இதில் பண்பு தான் தோற்றுப் போய் நிற்கிறது.
- பிறர் மீது கோபம் கொள்ளும் போது அந்தக் குறை நம்மிடம் இருக்கிறதா என்றும் சிந்திக்க வேண்டும்.
- அனைத்தும் ஒன்று என்று அறிந்தவன் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும், அன்பின் வெளிப்பாடாக இருக்கும்.
- அமைதி எங்கு தேடினாலும் கிடைக்கப் போவதில்லை. மனதின் உள்ளிருந்து தான் அதைப் பெற்றாக வேண்டும்.
- உண்மையில் எதிரி ஒருவன் இருக்கிறான் என்றால், மனதில் எழும் ஒழுங்கற்ற எண்ணங்களே.
- உணவில் எளிமை, உழைப்பில் நேர்மை, ஒழுக்கத்தில் உயர்வு இந்த மூன்றும் உத்தமர்களின் இயல்பு.
- கவலைப்படுவதால் மனதின் ஆற்றலும், உயிரின் சக்தியும் வீணாகிறது. எதிலும் அளவறிந்து வாழப் பழகினால் சிக்கலுக்கு இடமிருக்காது.
- ஆசையை சீர்படுத்தி வாழ்ந்தால் வாழ்வே ஆனந்த மயமாக விடும்.
- உழைப்பால் மனிதன் தலைநிமிர்ந்து வாழலாம். மற்றவர்களையும் வாழ வைக்கலாம்.
- உள்ளத்தில் பகையுணர்வு இருந்தால் யாரையும் வாழ்த்த முடியாது. வாழ்த்திப் பழகிவிட்டால் பகையுணர்வு நீங்கும்.
- ஆசைகளை அடியோடு ஒழிக்க முடியாது. அதை சீரமைத்துக் கொள்வதே நல்லது.
- நீ யார் என்று அறிய ஆர்வம் எழுந்து விட்டால், அது உன்னை அறியும் வரையில் அமைதி பெறுவதில்லை.
- எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒரு மனிதனுக்கு கோபம் வராவிட்டால் அவன் ஞானம் அடைந்ததாகப் பொருள்.
- பேராசை, கோபம், கவலை, பொறாமை எண்ணங்களுக்கு இடம் அளிக்காமல் மனதைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்.
- இயற்கையுடன் ஒத்துப்போனால் உடல்நலம் பாதித்தாலும், அததானாகவே சரிப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மை உடலுக்கு கிடைத்து விடும்.

- மனிதர்கள் மனம் போன போக்கில் வாழ்வு நடத்துவது வருந்தத்தக்கதாக உள்ளது. இதை தவிர்க்க வேண்டும்.
- ஆக்கத்துறையில் அறிவைச் செலுத்துங்கள். ஊக்கமுடன் உழையுங்கள். உயர்வு பெறுவீர்கள்.
- கோபப்படுவது நல்லதல்ல. நன்மை உண்டாகும் எனில் கோபப்படுவது போல நடித்தாலே போதும்.
- எல்லாரையும் வாழ்க வளமுடன் என்று சொல்லுங்கள்.
- இயற்கைக்கு எப்போதும் மதிப்பு கொடுங்கள். நீதி, நியாயத்தை வாழ்வில் பின்பற்றுங்கள். அப்போது வாழ்வில் வளமும் நலமும் நிறைந்து இருக்கும்.
- வாழ்வில் மனத்தூய்மை, ஒழுங்கான உணவுமுறை, அளவான உழைப்பு, ஓய்வு இவற்றை முறையாக கடைபிடித்தால் நோயின்றி ஆரோக்கியமாக வாழலாம்.

16.. கபீர்தாசரின் பாடல்களில் தத்துவங்கள்

சமநிலை

சந்தையில் நிற்கிறான் கபீர்
சகலருக்கும் நல்லதையே வேண்டுகிறான்
நண்பன், பகைவன் என்று யாரையும் பார்ப்பதில்லை.

தன்னிலை

நீ வளர்ந்து உயர்ந்துதான்விட்டாய் - அதனால் என்ன
பனைமரம் கூடத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது, நிழலா தருகிறது?

வீணையின் நரம்புகள் அறுந்துவிட்டன கபீர்!
இசைப்பவனும் போய்விட்டான்.
வீணைதான் என் செய்யும்?

(இங்கு வீணை என்பது உடம்பு. இசைப்பவன் என இருப்பது

ஆன்மா.)

அகங்காரம்

அகம்பாவம் ஒருபோதும் வேண்டாம் கபீர்!
எவரையும் ஏளனம் செய்யவேண்டாம்
உன் சிறுபடகோ ஆபத்தான பெருங்கடலில்
எப்போது சூறாவளி, எப்போது புயல்,
எப்போது எது வரும் யார் கண்டது?

நீ எழுப்பிய மாளிகையை
நிமிர்ந்து பார்த்து கர்வப்படாதே
நாளை நீ அதன் கீழே
உன் மேல் வளரும் புல்

கொள்வதற்கு குருவின் நாமம்
கொடுப்பதற்கு அன்னதானம்
பணிவதால் கிடைக்கும் உயர்வு
அகங்காரம் தரும் உன் வண்டிக்கு அதிர்வு

காலம்

மெல்ல மெல்லச் செல்வாய் மனமே
எல்லாம் காலக்கிரமப்படியே நடக்கும்
நூறு குடம் தண்ணீரை உடன் ஊற்றினாலும்
பருவம் வந்தபின்பே பழங்கள் தோன்றும்

நாளை செய்யவேண்டியதை இன்றே செய்
இன்று செய்ய வேண்டியதை இப்போதே
கணநேரத்தில் ப்ரளயமே ஏற்பட்டுவிடும்பா
விட்டுப்போனதை நீ எப்போது முடிப்பாய் ?

நிலையற்ற நிலை

எந்திரத்தில் அறைபடும் தானியங்களைக் கண்டு கபீர் அழுகிறான்
ஐயகோ! முழுசாக எதுவும் தப்பிக்கப் போவதில்லையே!

(கபீரின் பார்வையில் இந்த உலகில் மனிதர்கள் ஒன்றும் புரியாமல்,
உய்ய வழி தெரியாது, உலகவாழ்வில் உழல்கின்றனர் துயரப்பட்டு
மடிகின்றனர். ஒருவரும் கரையேறமாட்டார் போலிருக்கிறதே
என்கிற துக்கம் அவருக்கு. அத்தகைய சிந்தனையில் மேற்சொன்ன
வார்த்தைகள்)

மலர்பறிக்கும் தோட்டக்காரனைக் கண்டு மருண்டன மொட்டுகள்
மறுநாள் நம் கழுத்தைத் திருகவும் வருவானே இவன்!

பேச்சு

கேட்பவருக்கும் சுகம் உமது மனதிற்கும் குளிர்ச்சி
ஏற்படும்படியான வார்த்தைகளேயே பேசுவீர்

பாண்டித்யம்

இந்த உலகம் எத்தனையோ கற்றும் ஒன்றும் அறிந்தபாடில்லை
அன்பெனும் ஒன்றைப் படித்தவன் அல்லவா உண்மையில் பாண்டிதன்

நல்வாழ்வு

ஒரு மாலைக்குள் மடிந்துவிடும்தான்
இருந்தும் அந்த பூவைப்போலவே
மணம்தனைப் பரப்பியே
வாழ்க்கையை வாழ்ந்துவிடு

தர்மம், நியாயம்

ஏழையை அபலையை ஒருபோதும் வதைக்காதீர்
வேதனை தாங்காது அவன் பெருமூச்சுவிட்டாலும்

எரித்துவிடும் உடன் அது உம்மை

எத்தனைவித மனிதரைத்தான் நீ பார்த்திருக்கிறாய் கபீர்!
கண்டதுண்டா அடுத்தவனைக் குறைகூறாத ஒருவனை?

இவ்வுலகில் நீ வந்திறங்கியபோது
எல்லோரும் சிரித்தார்கள், நீ அழுதாய்
உலகைவிட்டு நீ போகும்போதும்
எல்லோரும் சிரிக்கும்படியாக
எதனையும் வாழ்வினில் செய்துவிடாதே

அள்ளிக் கொடுத்தவன் குறைந்துபோகமாட்டான்
நீரெடுத்துக் குடித்ததால் குறையாது நதியும்
இதற்கும் மேல் என்னதான் சொல்வான் கபீர்!

ஆத்ம விசாரம்

மிகமோசமான மனிதன் யார் எனத் தேடியபோது தென்படவில்லை
மனதின் ஆழத்தில் ஊடுருவி நான் உற்றுநோக்கியபோது
என்னைவிட மோசமானவன் எவனுமில்லை

தாசன் என்றென்னை அழைக்கலாகுமா?
தாசனுக்கும் தாசனே நான்
இப்பொதெல்லாம் நான் இப்படித்தான் ஆகியிருக்கிறேன்
காலில் தினம் மிதிபடும் சிறுபுல் போலே

சாது, ஞானி என்போர்

சாது என்பவன் ஒரு சந்தன மரத்தைப்போலே
சம்சார சர்ப்பம் சுற்றியிருப்பினும் பாதிப்பு ஏதுமில்லே

(பொருள்: உண்மையான ஞானி, குடும்பவாழ்வில்
ஈடுபட்டுள்ளபோதும் அதன் ஆசாபாசங்களால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.
எப்படி தன்மேல் சுற்றியிருக்கும் நாகப்பாம்பினால், சந்தன மரம்

அதன் விஷத்தைக்கொள்ளாதோ, தன் மணம் இழக்காதோ,
அதைப்போலே)

இறையருளின் பசியில் இருப்பவன் சாது, பொருளுக்காக அல்ல
நிறைபொருளுக்காக பசித்திருப்பவன் எவனோ அவன் சாதுவல்ல.

ஞானி என்பவர்

நல்மணிகள் காணப்படும் மகாசமுத்திரம்
ஒருகையளவே எடுத்தேன்
எல்லாம் முத்துக்கள் ரத்னங்கள்!

குருவின் கருணை எனக்குக் கிட்டியது
அறிய முடியாததை அறிந்துகொண்டேன்

தேடல்

மதுரா, காசி, துவாரகா, ஹரித்வார், ஜகன்னாத் என
சுற்றிச் சுற்றி நீ வந்தாலும்
ஞானியின் அருகாமை, ஹரிபஜன் இன்றி
கிட்டப்போவதில்லை எதுவும்

பக்கத்தில் இருக்கும் அவனைப் பார்க்கமாட்டாய்
பனைமரத்தில் ஏறி, தெரிகிறானா எனத் தேடுவாய்!

குளத்து நீரில் மலரும் அல்லி
நீல ஆகாயத்திலோ வெண்ணிலவு !
எவரெவர் எதெதனை நாடுகின்றனரோ
அததனையே சென்றடைவர் இறுதியில்

மெய்ஞானம்

வனத்திலுள்ள மரமெல்லாம் சந்தனமில்லை
படையிலுள்ளோர் அனைவரும் வீரரில்லை

கடலில் கிடப்பதெல்லாம் முத்துக்கள் இல்லை
மனிதர் எல்லோரும் ஞானியர் இல்லை, இல்லை!

(மெய்ஞானம் என்பது எல்லோருக்கும் வாய்ப்பதல்ல; கோடியில்
ஓரிருவருக்கு ஒருவேளை வாய்க்கக்கூடும். அத்தனை அரிதானது
அது என்பதனை இப்படிச் சொல்கிறார் கபீர்தாஸ்)

மனமே ஓ மனமே

குடத்திற்குள் இருக்கிறது நீர்
நீரில்லையெனில் நீர்க்குடம் இல்லை
ஞானத்திற்கு மனமே பெரும் தடை- இருந்தும்
மனமில்லையேல் ஞானம் இல்லை!

பரம்பொருள்

எள்ளில் எண்ணெய்போலே
கல்லில் நெருப்புபோலே
உன் கடவுள் உன்னுள்ளேதான்
விழித்துக்கொள்ள முடியுமென்றால் விழித்துக்கொள்

('விழித்துக்கொள்ள முடியுமென்றால் விழித்துக்கொள்' என்பதற்கு -
இந்த உண்மையை உணர, உனக்குள் ஒரு அகவிழிப்பு
ஏற்பட்டால்தான் முடியும் என அர்த்தம்)

வாசக ஞானத்தால் வருமோ?

நாமம் ஜெபித்தே அவனை ஜெயம்கொள் மனமே
இதுவே மெய்ப்பொருள் காணும் தந்திரம்
ஆயிரமாயிரம் சாஸ்திரங்களைப் படித்துப் படித்து
தலையைப் பிய்த்துக்கொண்டு ஏன் சாகிறாய்?

அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது

மனிதனால் ஆவது ஏதுமில்லை
கடவுளினால்தான் எல்லாமே
மலையைத் தூக்கிக் கடுகுக்குள் வைப்பான்
கடுகையே மலையாகவும் ஆக்கிடுவான்!

தியானம்

தியானம் செய்பவன் யார்? யார் அவன்?
புரிந்துகொண்டால் தியானம் எதற்கு?

அத்வைதம் துவைதம்

ஒன்றென்பேன். ஆனால் அப்படித் தெரிவதில்லை
இரண்டென்றால் உண்மைக்குப் புறம்பாகும்
'அது' எதுவோ, எப்படி இருக்கிறதோ
அப்படியே இருந்துவிட்டுப்போகட்டும், என்கிறான் கபீர்!

(இங்கு, ஆதிசங்கரரின் 'அத்வைத'க் கருத்துக்குள் கபீர் வருவதாய்த் தெரிகிறது. 'ஒன்றென்பேன்' என்பதில் இரண்டாக, பலவாறாகத் தோன்றினாலும், எல்லாம் ஒன்றே. (திருமூலர்: ஒருவனே தேவன்). பிரும்மம் (பரம்பொருள்/Absolute Truth) ஒன்றே. அதற்குள் அனைத்தும் அடக்கம் என்கிறார்.

'இரண்டென்றால் உண்மைக்குப் புறம்பாகும்' என்பதில் 'துவைதம்' அல்ல என்கிறார். அதாவது இரண்டல்ல (duality)-எல்லாவற்றையும் எதிரும் புதிருமாய்ப் பார்ப்பது -இன்பம்-துன்பம், சொர்க்கம்-நரகம், நல்லது-கெட்டது, இரவு-பகல், சரி-தவறு என இரட்டை, இரட்டையாக எல்லாவற்றையும் நோக்கி, சிக்கித் தவிப்பது அல்ல. அப்படிச் சென்றால், அது உண்மைக்குப் புறம்பாகும் என்கிறார் கபீர்.)

நான்' நான், நான்'

நானிருந்தபோது அங்கு ஹரி இல்லை
இப்போதோ ஹரி வந்துவிட்டான் - நானில்லை !

ஒளியை நான் பார்த்துவிட்டபின்
விலகி ஓடிவிட்டது இருளெல்லாம்

(பொருள்: 'நான், நான்' என நான் அலைந்தபோது, ஹரி
(பரப்பிரும்மம்/பரம்பொருள்) என்னிடம் வரவில்லை.
குருவின் அருளால் இப்போது அவன் என்னுள் வந்து இறங்கி
விட்டான். அவன் வந்தபின்னே "நான்" என்பதாக ஏதுமில்லை)

துணைநின்ற நூல்கள்

- ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரியப் பதிப்பகம், ஈரோடு
- உலக சமாதானம், வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரியப் பதிப்பகம், ஈரோடு
- வேதாத்திரியத் தத்துவங்கள் மன்னார்குடி பானுகுமார், இணையதளம் www.banukumar.in
- ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள், மன்னார்குடி பானுகுமார்,
- ஞானதீபமும் ஞானஒளியும், மன்னார்குடி பானுகுமார், விஜயா பதிப்பகம், கோவை.
- வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000, மன்னார்குடி பானுகுமார், விஜயா பதிப்பகம், கோவை.
- இணையதளத்தில் கபீர் பாடல்கள்
- கபீர்தாசர் - பாலகுமாரன்
- கபீர் சொல்கிறான் - இரவீந்தரநாத் தாகூர்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

Free PDF www.banukumar.in

ஆன்மீகம்

1. தியானம் பழக 100 தியான சிந்தனைகள்
2. அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
3. கோள்களை வென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தர்

வாழ்க்கை வரலாறு

1. நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
2. புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
3. இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
4. குருவுடன் வாழ்ந்தவர் (புலவர் தியாகராஜனார்)
5. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை

வேதாத்திரி மகரிஷி 1

1. இந்திய தத்துவ வரலாற்றில் வேதாத்திரி மகரிஷி
2. வேதாத்திரி மகரிஷி பற்றி 100 அறிஞர்கள்.
3. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 1)
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 2)
5. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 3)
6. தினசரி தியானம்.
7. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
8. “வாழ்க வளமுடன்! என்ற வார்த்தை! சரியா? தவறா? இலக்கணம் என்ன சொல்கிறது?
9. பன்முகப்புரட்சியில் வேதாத்திரி மகரிஷி
10. பன்முகப் பார்வையில் வேதாத்திரி மகரிஷி
11. வேதாத்திரி மகரிஷியின் தத்துவ தரிசனங்கள்
12. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
13. போரில்லா நல்லுலகம்
14. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்
15. உய்யும் வகை தேடி அலைந்தேன்.
16. தினந்தோறும் வேதாத்திரியம்
17. வாழும் வேதாத்திரியம்
18. என்னைச் செதுக்கிய வேதாத்திரியத்தின் ஞானக்களஞ்சியம்
19. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
20. மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
21. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
22. வேதாத்திரியம் கற்போம்
23. மனைவிக்கு மரியாதை
24. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் வறுமை என்பது இல்லை.
26. அவதாரப் புருஷர் அருட்தந்தை
27. வேதாத்திரியம் ஒரு ஜீவ யாத்திரை
28. வேதாத்திரியத்தில் அறம்

பாரத மகான்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்-ஒப்பாய்வு

1. வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
2. மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்

5. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்.
6. ஞானதீபமும் ஞான ஒளியும்.
7. கிழக்கும் மேற்கும்
8. வேதமுதல்வரும் வேதாத்திரியம்
9. ஞான வள்ளல்கள் (ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்)
10. பாமரமக்களின் தத்துவஞானிகள் (அச்சில்)
11. சித்தர்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
12. மாணிக்க வாசகரும் வேதாத்திரியம்
13. சிவவாக்கியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
14. ஆனந்தக் களிப்பும் பேரின்பக் களிப்பும்
15. சுகவாரியும் பேரின்ப ஊற்றும்
16. பட்டினத்தாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. ரமண மகரிஷியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
19. சுவாமி சிவானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
20. சுவாமி சித்பவானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
21. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
22. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
23. பாரதியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்தமான பரம்.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சின்மயானந்த குரு.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொருள் வணக்கம்.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் தேஜோமானந்தம்.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எங்கும் நிறைந்த பொருள்..
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சத்திதானந்த சிவம்.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் கருணாகரக் கடவுள்
8. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பாயப்புலி
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பைங்கிளிக் கண்ணி
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொன்னை மாதரை
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆகார புவனம்

13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எந்நாட்கண்ணி
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சித்தர் கணம்
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மெளனகுரு
வணக்கம்
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மலைவளர்க் காதலி
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இந்திரியங்களின்
கொட்டம்
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மனம் என்னும்
மாயை
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆறுபகைவர்கள்
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் அருள்தாகம்
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இறைவழிபாடு
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் வழிபாடு ஏன்,
23. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்த இயல்பு
24. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 1
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 2
26. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 3

திருவாசகமும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் யாத்திரைப் பத்து.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சப் பத்து.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அடைக்கலப்
பத்து.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் செத்திலாப் பத்து.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அதிசயப் பத்து.
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் உயிர் உண்ணிப்
பத்து.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குழைத்தப் பத்து.

8. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிடித்தப் பத்து.
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிரார்த்தனைப் பத்து.
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சிவபுராணம்
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆசைப் பத்து
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சோ பதிகம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அருட்பத்து
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அற்புதப்பத்து
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அன்னைப்பத்து
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் கண்டபத்து
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குயிற்பத்து
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சென்னிப்பத்து
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் புணர்ச்சிப்பத்து
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் வாழாப்பத்து
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆனந்த பரவசம்
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குலாப்பத்து

பாரதியாரும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் ஞானப்பாடல்கள்
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் தத்துவப் பாடல்கள்
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் பிரம்மஞானம்
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் மானுட சிந்தனைகள்

ஜென்னும் வேதாத்திரியமும்

1. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 3
4. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 4
5. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 5

தாயுமானவர் தாயுமானவர்

1. சேரவாரும் ஜெகதீரே
2. தாயுமானவரின் இலக்கிய நயம்

3. தாயுமானவரின் மெய்ப்பொருள்
4. தாயுமானவரின் சமயநெறி
5. தாயுமானவரின் உடல் பொய்யுறவா?
6. தாயுமானவரின் கடவுள் கோட்பாடு
7. தாயுமானவரும் மகான்களும்
8. தாயுமானவர் ஆன்மீக வாதியா? அரசியல் ஞானியா?
9. தாயுமானவர் தரும் இடம், பொருள், ஏவல்
10. தாயுமானவரின் அத்வைதமும் வேதாத்திரியரின் அத்வைதமும்
11. தாயுமானவரின் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
12. தாயுமானவரின் ஞானதாகம்
13. தாயுமானவரின் இலட்சியப் பயணம்
14. தாயுமானவரின் பிரபஞ்சக் கோட்பாடு
15. தாயுமானவரின் உயிர் விளக்கம்
16. GARLAND OF PARAAPARAM
17. தாயுமானவர் போற்றும் அறம்
18. அறிவேதான் தெய்வமென்றார் தாயுமானவர்
19. ஏன் அவதரித்தார்கள்?
20. தாயுமானவரின் பரநடையும் உலக நடையும்
21. இன்பம் பெறும் வழி யாது? தாயுமானவர்
22. தாயுமானவர் பாடல்களில் மனம்
23. தாயுமானவர் வழிபாடு ஏன்?
24. தாயுமானவருக்கு மறுபிறவி உண்டா?
25. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் தாயுமானவர்
26. கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்
27. தாயுமானவர் எதை பலி கொடுக்கச் சொன்னார்?
28. தாயுமானவர் தரும் இறைவழிபாடு
29. தாயுமானவருடன் வாழ்வோம்
30. தாயுமானவரின் உவமைகள் 100

ஜென்னும் திருவாசகமும்

1. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 3

புலவர் தியாகராஜனார்

1. குருவுடன் வாழ்ந்தவர்
2. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
3. புலவர் தியாகராஜனார் அரிய செய்திகள் 100
4. குரு பக்தியின் வடிவம் புலவர் தியாகராஜனார்

வரலாறு மன்னார்குடி

1. மன்னார்குடி மன்னார்குடிதான் அரிய செய்திகள் 1000
2. மன்னார்குடி வரலாறு

பயண நூல்கள்

1. ஞாபகம் வருதே ஊர் ஞாபகம் வருதே!
2. அமெரிக்க மண்ணில் ஆறு மாதங்கள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்.
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை
6. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்

சிறுகதைகள்

1. செயலே விளைவு
2. தவம்
3. தொலைந்து போன உறவுகள்
4. பத்மாவும் கதவும்

ஆராய்ச்சி

நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

1. நானும் என் எழுத்தும்
2. நீங்களும் எழுதலாம் வாங்க
3. புத்தகம் எழுதலாம் வாங்க
4. வேதாத்திரியத்தில் எழுதலாம் வாங்க
5. ஒப்பாய்வு இலக்கியம் எழுதலாம் வாங்க
6. நான் ஏன் எழுதுகிறேன்

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

1. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 1 (இலக்கிய திறனும் கருத்தியலும்)
2. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 2 (நாடும் அரசும்)
3. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 3 (இறை சிந்தனைகள்)
4. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 4. (மானுடம் வென்றதம்மா)

உலகப் புகழ்பெற்ற 34 தத்துவஞானிகளும்

வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு இலக்கியம்)

1. டால்ஸ்டாயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
2. ஹிப்பாக்ரட்ஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. ஹென்றிவேர்ட்ஸ்வொர்த் லாஜ்பெலோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. பெர்ட்ராண்ட் ரசல்லும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
5. கலில் ஜிப்ராணும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
6. தஸ்தயேவ்ஸ்கியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
7. ஜலாலுதீன் ரூமியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
8. லாவோசும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
9. ஷேக்ஸ்பியரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
10. சாக்கரட்டிஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
11. அரிஸ்டாடிலும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

12. பிளேட்டோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
13. செனகாவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
14. மிர்தாவின் புத்தகமும் வேதாத்திரியமும்
15. நீட்சேயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
16. கன்பூசியனிசமும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. தாவோயிசமும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
18. சர் ஐசக் நியூட்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
19. வால்டேரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
20. ரால்ப் வால்டோரா எமர்சனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
21. சார்லஸ் டார்வினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
22. காரல் மார்க்ஸ்ஸும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
23. இராபர்ட் கிரீன் இங்கர்சாலும் வேதாத்திரியும்.
24. சிக்மண்ட் பிராய்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
25. ஜேம்ஸ் ஆலனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
26. ஜன்ஸ்டைனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
27. கன்பூசியஸ்ஸும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
28. பெஞ்சமின் பிராங்க்லினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
29. ரூஷோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
30. மார்க்ஸ் அரேலியஸ்ஸிம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
31. ஹிராக்ளிட்ஸ்ஸிம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
32. எபிகோரஸ்ஸிம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
33. ரூஸ்வெல்ட்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
34. சர் ஐசக் நியூட்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

WORLD BEST 34 PHILOSOPHERS AND VETHATHIRI MAHARISHI COMPARATIVE STUDY

1. Leo Tolstoy and Vethathiri Maharisi
2. HIPPOCRATES and Vethathiri Maharisi
3. HENRY WADSWORTH LONGFELLOW and Vethathiri Maharisi
4. Kalil Zibran and Vethathiri Maharisi

5. Fyodor Dostoevsky and Vethathiri Maharisi
6. Rumi and Vethathiri Maharisi
7. Laozi and Vethathiri Maharisi
8. William Shakespeare and Vethathiri Maharisi
9. Socrates and Vethathiri Maharisi
10. Aristotle and Vethathiri Maharisi
11. Plato and Vethathiri Maharisi
12. Seneca and Vethathiri Maharisi
13. Book of Mirra and Vethathiri
14. Friedrich Wilhelm Nietzsche and Vethathiri Maharisi
15. Sir Isaac Newton and Vethathiri Maharisi
16. Voltaire and Vethathiri Maharisi
17. Emerson and Vethathiri Maharisi
18. Charles Darwin and Vethathiri Maharisi
19. Karl Marx and Vethathiri Maharisi
20. Robert G. Ingersoll and Vethathiri Maharisi
21. Sigmund Freud and Vethathiri Maharisi
22. James Allen and Vethathiri Maharisi
23. Albert Einstein and Vethathiri Maharisi
24. Confucius and Vethathiri Maharisi
25. **Benjamin** Franklin and Vethathiri Maharisi
26. Rousseau and Vethathiri Maharisi
27. Marcus Aurelius and Vethathiri Maharisi
28. Roosevelt and Vethathiri Maharishi
29. Taoism and Vethathiri
30. Confucianism and Vethathiri
31. Heraklitos and Vethathiri Maharishi
32. **Epikuros** and Vethathiri Maharishi
33. **Machiavelli and Vethathiri Maharishi**
34. Franklin D. Roosevelt **and Vethathiri Maharishi**